

ΧΡΙΣΜΟΙ
ΤΟΥ
ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΛΑ
ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 115.

1837

ΧΡΗΣΜΟΙ
ΤΟΥ
ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΝΑΑ
ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡΙΘ. 215.

1837

ΧΡΗΣΜΟΙ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΗΤΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΓΕΝΝΗΘΕΙΣΑ
ΕΝ ΜΕΣΣΙΝΗ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΕΝ ΕΤΕΙ ΤΗΣ
ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΩΣ ΗΜΩΝ ΛΣΘΘ' (1279)
ΚΑΘΩΣ ΑΥΤΩ ΕΚ ΘΕΟΥ ΑΠΕΚΑΛΥΦΘΗ,
ΗΤΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΝ ΜΕΛΙΟΔΑΝΩ
• ΕΝ ΤΩ ΛΦΝΕ (1555) ΕΔΟΘΗ
ΕΙΣ ΦΩΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΤΑΣΕΩΣ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΠΑΔΑΙΩΤΟΥ. ΕΡ-
ΜΗΝΕΥΘΕΙΣΑ ΔΕ ΕΚ ΤΗΣ ΓΑ-
ΛΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΖΗΝ
ΗΜΩΝ ΦΡΑΣΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΠΑΝΟΣΙΩΤΑΤΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, ΗΤΟΙ ΧΩΡΟ-
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΟΥΛΑΝΗΣ ΚΑΙ
ΒΑΡΔΑΡΩΝ ΝΑΙ ΜΗΝ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑ ΟΡΘΟΔΟ-
ΣΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΟΠΤΟΥ
ΚΑΙ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΘΕΟΚΑΗΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥΛΕΙΔΟΥ.

Νῦν δὲ ἐκδοθεῖσα τὸ δεύτερον παρὰ τοῦ Ο. Ι. Κ.
Ἐν Ἀθήναις τῷ 1837.

Εγώ ὁ ἀδελφὸς Ἰερώνυμος ἀγαθὸς ἀγγελος, ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος
 δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγραψα μεθ' ὑγιᾶς γνώσεως ἐκεῖνο, ὅτι
 ὁ εὐλογημένος Θεὸς ἐν τούτῳ τῷ αὐτῷ εἶται τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν
 ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπεκάλυψέ μοι, καθὼς ἀκολουθεῖ, τὸ ὅποιον μετὰ
 πάσης ταπεινότητος ἐγγράφως ἐσημείωσα, ὅπως διαμείνη, εἰς μνήμην
 τοῖς μεταγενεστέροις τῶν μελλόντων αἰώνων, ἢ εἰδῆσαι τοῦ μεγάλου
 ἔργου τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐλπίδι τεθῶσι ἐκ-
 πληττόμενοι, τίνι τρόπῳ ὁ μέγας Θεὸς ἀποκαλύπτει καὶ φανεροῖ τοῖς
 ἀνθρώποις τὰ πλείον ἀπόκρυφα τῶν μελλόντων, τῶν ὁποίων εἰς αὐτὸν
 μόνον φυλάττεται ἡ γνωριμία, καὶ μεταδίδει ταύτην ὁποῖον αὐτὸς
 βούλεται, καὶ τοῖς ζῶσι ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ
 εὐλογημένοις.

ἸΕΡΩΝΥΜΟΣ ΑΓΑΘΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
 ΕΓΡΑΨΑ ΜΕΘ' ΥΓΙΑΣ ΓΝΩΣΕΩΣ
 ΕΚΕΙΝΟ ΟΤΙ Ο ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ
 ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΥΤΟ ΤΩ ΑΥΤΩ ΕΙΤΑΙ
 ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΕΩΣ ΗΜΩΝ
 ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕ
 ΜΟΙ ΚΑΘΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ
 ΟΠΟΙΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΣΗΣ ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΤΟΣ
 ΕΓΓΡΑΦΩΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑ ὅπως διαμείνη
 εἰς μνήμην τοῖς μεταγενεστέροις
 τῶν μελλόντων αἰώνων ἢ εἰδῆσαι
 τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ παντοδυνάμου
 Θεοῦ καὶ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐλπίδι
 τεθῶσι ἐκπληττόμενοι τίνι τρόπῳ
 ὁ μέγας Θεὸς ἀποκαλύπτει καὶ
 φανεροῖ τοῖς ἀνθρώποις τὰ πλείον
 ἀπόκρυφα τῶν μελλόντων τῶν
 ὁποίων εἰς αὐτὸν μόνον φυλάττεται
 ἡ γνωριμία καὶ μεταδίδει ταύτην
 ὁποῖον αὐτὸς βούλεται καὶ τοῖς
 ζῶσι ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ καὶ τοῖς
 ἐξ αὐτοῦ εὐλογημένοις.

Ε. Ο. Τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἐκ ταύτης ἐστὶν ἡ ἀρχὴ
 τῆς ἐκείνης ἐκείνης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Ο δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐγὼ ὁ Ἱερώνυμος Ἀγαθάγγελος ὁμολογητῆς Ἱερομόναχος τῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου τάξεως, γεγεννημένος ἐν Ρόδῳ τῆς Ῥοδονήσου εἰς τὸ αβ' (79) ἔτος τῆς ἡλικίας μου καὶ κα' (51) τῆς ἐν Κοινοβίῳ Ἱερᾶς θείας τάξεως τοῦ μεγάλου Βασιλείου μοναδικῆς πολιτείας μου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τοῦ μαρτίου μηνός, ἐπωνομαζομένη ἢ ἀγία Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς, ἐν ἔτει ΔΣΟΘ (1279) ἐν Μεσαίνῃ τῆς Σικελίας, εὐρισκόμενος πολλάκις παρενοχλημένος ἀπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων νυκτερινῶν ὕπτασιῶν, τέλος πάντων εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν Κυριακὴν ἡμέραν πρὸς τὴν αὐγὴν ἤκουσα μίαν τρομερωτάτῃ φωνῇ ἐρχομένην ἐκ μέρους τῆς ἀνατολῆς, ἐξερχομένην ὡς ἀπὸ λυπηρᾶς καὶ φρικτῆς σάλπιγγος θαλασσινῆς. Ἐγερθεὶς ἐκ ταύτης τῆς τρομερᾶς φωνῆς, καὶ τρέμων ὄλος ἐκπληκτος, ἐκατάλαβα τὸν ἑαυτὸν μου ἀδύνατον, καὶ πεσὼν ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ ἐσταυρωμένου, καὶ νομίσας ὅτι ἤδη ἐφίλασε τὸ φεβερὸν τελευταίου κριτήριον, ἐζήτησεν τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν. Ἀναλθὼν ὅμως πάλιν εἰς ἑμαυτὸν καὶ ἐνδυναμωθείς, ἤκουσα ἄλλης γλυκυτέρας φωνῆς,

ἦτις ἔλεγέ μοι καθαρῶς τὰ τοιαῦτα: Ἰερώνυμε Ἀγαθάγγελε
 μὴ φοβοῦ, ἀλλ' ἐξέλθε τοῦ ταμείου σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν
 παραθαλάσσιον κῆπον, καὶ ὅ,τι ἂν σοι ἀποκαλυφθῆ, γράψον
 αὐτὸ ἐπὶ πίνακος, καὶ πάντα καταλεπτῶς ἐγγράραζον, καὶ
 μὴν ἑσσης οὐδεμίαν ἰῶτα, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῆ τὸ ὄνομά σου
 ἐκ τῆς βίβλου τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἐξῆλθον εὐθὺς ἀπὸ τοῦ κελ-
 λίου μου ἐνωτιζόμενος τὸ ἐπίταγμα, ἀπῆλθον εἰς τὸ περι-
 θάλιον κατὰ τὴν προσταγὴν, καὶ ἐν τῷ ἄμα ὡς εἶδον ὅτι
 ἐπιπτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κερκυνοὶ καὶ σαῖται πύρινοι, καὶ
 ἔσταζεν ἀνθρώπινον αἶμα, ἔπεσον κατὰ γῆς καὶ ἔκρυβον τὸ
 πρόσωπόν μου, διότι ὁ φόβος καὶ τρόμος τοσοῦτον κατέλαβε
 τὰς ζωτικὰς δυνάμεις μου, ὥστε οὐκ ἠδυνάμην εἰς ἑμαυτὸν
 ἐλθεῖν καὶ νὰ ὑποφέρω πλέον, ἕως ὅτου πάλιν ἐξ ἄλλης
 μιᾶς τερπνοτέρας φωνῆς ἔγνων τὸν ἑμαυτὸν μου ἐνδυναμού-
 μενον, ἦτις ἔλεγέ μοι οὕτως: υἱὲ ἀνθρώπου ἐγέρθητι καὶ βλέ-
 ψον κατ' ἀνατολὰς, δυσμὰς, μεσημβρίαν καὶ ἄρκτον, καὶ
 ὅ,τι ἂν σοι ἀποκαλυφθῆ γράψον πιστῶς, εἰς ἐνθύμησιν τῶν
 μετὰ ταῦτα πιστῶν. Ἠγέρθη ὄρθιος, καὶ ἀναβλέψας κατ'
 ἀνατολὰς ἰδοὺ εἶδον μορφήν ἐνὸς λευκαρίου θυμωμένου καὶ
 ἡμικειμένου ἐπάνω εὐμορφωτάτων γόρτων, καὶ ἀπὸ τῆς με-
 γαλοπρεποῦς αὐτοῦ θεωρίας ἔθετο φόβον καὶ σέβας, καὶ
 ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διπλωμένην περιγραμμένην ἐκ δέσμα-
 τος προβάτου, δωρικῆ διχλέκτω καὶ χαρακτῆρι γεγραμμέ-
 νην εἰς κατανήσιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς παραπληροῖσα
 ἐγὼ πρὸς τὸν λέοντα, καὶ ἔκλινε τὰ γόνατά μου κατὰ γῆς
 σοῦ ἀγαγκῶσαι τὴν γραφήν, τότε ὁ λέων πραΰως ἔφη μοι

υιέ ανθρώπου ανάμενε και ὑπαγε πρῶτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκπλυνον τὸ σῶμα σου, ἔπειτα στρέψον και ἀνάγνωθι, ὅτι ὑπὲρ σοῦ ἐφυλάττετο ἡ ἀνάγνωσις ταύτης τῆς δελτου ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ πλυθῆς και νὰ καθαρισθῆς, ὅπως μὴ ἐκλείψῃ ἀπὸ σοῦ ἡ ἐνθύμησις. Ἀπῆλθον και ἔπλυνα τὸ σῶμα μου εἰς τὴν θάλασσαν, και ἐνδυθεὶς ἔστρεψα πρὸς τὸν λέοντα, ὅστις ἤπλωσε τὴν περγαμῖνον κατὰ γῆς και εἶπέ μοι ἀνάγνωθι, ἀνάγνωθι γοῦν υιέ ανθρώπου τὴν, κατὰ τῆς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐξαγορασθέντος πολυτίμως ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, θεῖαν κρίσιν, και σύνες ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἀμαρτία ἐνὸς τοιοῦτου λαοῦ ἀγνώμονος βοᾷ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, ἧς ἕνεκα βιάζεται ὁ Θεὸς αὐτὸν κολάσαι. Ἀνέγνων τὴν γεγραμμένην βίβλον και ἐμπεριεῖχε τὰ ἀκούουθα λόγια.

Κωνσταντῖνος ἄρχισε και Κωνσταντῖνος ἀποτελέσει τὰ Βυζαντικὸν τῆς ἀνατολῆς Βασιλεῖον. Ἦν ἀνθρώπου ἀριθμῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου Κωνσταντῖνου ἕως τοῦ δωδεκάτου ἀριθμοῦ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος, και συναπκνήσεις τὸν ἀριθμὸν, ἐφ' ᾧ μέλλει συμβῆναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς κἀποφάσισε, και ἡ ὁρισθεῖσα θεία βουλή ἀμετάθετος ἔσται. Πληρωθήσεται δὲ κατὰ τὴν τετάρτην ἑκατοντάδα τοῦ πεντηχαστοῦ δευτέρου, ἕως τοῦ τρίτου, ἐφ' ᾧ ἔτι ἐκποσειται τὸ ὑπέρογκον βασιλεῖον εἰς χεῖρας τῶν σαρακηνῶν. Ἔσονται δὲ αἱ σικαίαι διεσθαρμέναι, οἱ ἱεροὶ ναοὶ μεμιασμένοι, και οἱ πιατοὶ καταδιωγμένοι ἕως τῆς ὀγδόης ἑκατοντάδος ἀποφασιστικῶς, ἔπειθὲ θέλει ὁ Θεὸς ὅπως γνωρίσῃ ὁ λαὸς τὴν δικαιοσύνην

του, καὶ αἰσθανθῆ τὸ βᾶρος τῆς παντοδυναμίου αὐτοῦ χειρὸς, καὶ μετανοήσῃ καὶ ἀναδράμῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ εὐδόκιμος μετὰ ταῦτα καὶ εὐπρόσδεκτος γένηται.

Ἄλλ' ὅμως υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβῶ, ἐπιστραφήσεται νεόθεν εἰς τὴν χάριν, καὶ ἔσται μᾶλλον τῆς προτέρας ἐνδοξότερος, καὶ ὑπὸ αὐτὸ τὸ τοῦ κόσμου κράτος μέλλει ὁ Θεὸς νὰ ὑποτάξῃ ἐκ καινουργόθεν νεαρὰ ἄπειρα γένη, καὶ τῶν προτέρων περισσότερα, καὶ καθάπερ εὐρίσκετο ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ὑποτεταγμένος τῷ Ναβουχοδονόσωρ, οὕτως ἔσται καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὑποτεταγμένος τοῖς ἰασεβέσιν Ἀγαρηνοῖς ἕως τοῦ διορισμένου καιροῦ, καὶ διαμενεῖ αἰχμαλώτος ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἕως τετάρτης ὀλοκλήρου σχεδὸν ἑκατοντάδος.

Ἀναγνώσας τὴν μεγάλην ταύτην ἀπόφασιν ἔμεινα ὡς ἀναίσθητος λίθος ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς καρδίας μου, ἔπεσον κατὰ γῆς καὶ μετὰ μεγάλου ὀλουγμοῦ καὶ ἀπείρων δακρύων ἔκλαιον τὸν Βυζαντικὸν ἀφανισμόν. Εἶτα ἐξυπνήσας ἀπὸ τὴν φωνὴν ἐνὸς αἰδεσιμωτάτου γηραλαίου καὶ ἀναβλέψας, εἶδον ἕνα γέροντα μακρολευκαγένειον, ἀκτινοβολούμενον ὡς ἡλιπρόσωπον· οὗτος ἤψατο τοῦ δεξιῦ μου ὤμου καὶ εἶπε μοι εὐμενῶς: ἔγειρε υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ βλέψον πρὸς δυσμὰς, καὶ ὅ,τι ἂν ἴδῃς γράψον αὐτὸ εἰς ἀνάμνησιν τῶν μεταγενεστέρων ἐκ τῶν πιστῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠγέρθην εὐθύς καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τοῦ σεβασμίου ἐκείνου γέροντος, ὅστις λαβὼν με τῆς χειρὸς ἔστρεψέ με πρὸς δυσμὰς, καὶ παραυτίκα ἐλάλει μοι οὕτως: Ἀγαθάγγελε δοῦλε τοῦ Θεοῦ σύζευξον ταύτην τὴν ὄρασιν μὲ ἐκείνας τῶν προφητῶν, ἀνά-

μνησον τὸ πνεῦμα σου, σκόπησον τὸ δράμα τοῦ Ἰεζεκιὴλ καὶ
 Ἡσαΐου, καὶ ἐνόησον ὅπερ ἐκεῖ λείπει εἰς ἀναπλήρωμα τοῦ
 ὀφειλομένου ἐν τῷ ἰδίῳ καιρῷ συμβῆναι, ἔπειτα συνάρμοσον
 ἐκεῖνο τῇ ὀπτασίᾳ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ παράβαλε
 τὴν ἀποκάλυψίν σου μεθ' ἧς ἐκεῖνοι εἶδον, καὶ εἶπον καὶ ἔγρα-
 ψαν πρὸς τὸν Ἑβραϊκὸν λαόν, καὶ γράψον σὺ αὐτὸ ὡσαύτως,
 πρὸς νοθεσίαν τοῦ χριστονόμου λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἐν τῷ αἰ-
 κίῳ αὐτοῦ αἵματι ἐξηγόρασε, καθὼς ἡ νέα διάταξις σοὶ
 φανεροὶ καὶ διδάσκει σε, ἵνα μὴ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀμφι-
 βάλλῃς. Ἀνέβλεψα πρὸς δύοσιν, καὶ ἐν τῷ ἅμα εἶδον ἐκ τῶν
 κυμάτων τῆς θαλάσσης ὅτι ἐξήρχετο μέγας τις τερατώδης
 λευκὸς κύκνος, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτοῦ χρωματισμέναι πολ-
 λοῖς χρώμασι ὡς πεποικιλμέναι κηλίσιν, ὅστις εἶχεν ὄμματα
 πυροφώρα, καὶ ἐκ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἐξήρχοντο δύο οὐρα-
 κέρατα, ὡς κάλυψις πεπυρωμένα, καὶ μεταξὺ τῶν δύο κερά-
 των ἦν εἷς ἀστὴρ ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ κύκνου διαυγάζων καὶ
 εἰσδεικνύων τὴν ὄρασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκράτει ὁ κύκνος ἐν
 τῷ βάλμει ἓνα ἱμάντα, ἧτοι περιγαμῖνον ἐκ χάρτου προβα-
 τίνου, μακρὸν πηχῶν ἐννέα καὶ πλατὺν πηχῶν ἑπτὰ, καὶ
 ἦν γεγραμμένος λατινικῷ χαρακτῆρι μετὰ ἀνθρωπίνου αἵ-
 ματος. Ἡ μεμβράνη ἐμπεριεῖχε τὰ ἀκόλουθα λόγια, ἅπερ
 ὁ Θεὸς ἐφάνέρωσε τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἀγαθαγγέλιῳ, ὅστις ἐση-
 μείωσεν αὐτὰ κατὰ τάξιν εἰς τὴν ἀκόλουθον διήγησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Είδον ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ κύκνου τρία χρυσὰ βασιλικά
 διαδήματα μεγάλα, καὶ ἔλαμπον ἀπὸ τῶν πολλῶν πολυτί-
 μων λίθων, καὶ εἶχε καθ' ἑνὸς διαδέχμα τυπωμένον ἐν στοιχείῳ
 ἀπὸ τοῦ λατινικοῦ ἀλφαθήτου, μελανῷ τῷ χρώματι· καὶ
 ἰδοὺ εἶδον ὅτι ἐν τῇ περγαμίνῳ παρενησίαζεν, ἤγουν ἐπρόσ-
 θεττε, καὶ εἶδον τὸ γεγραμμένον λέγων οὕτως: τυχθήσεται
 ἐν εἰκάδι εἰς υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔσται Βασιλεὺς, καὶ γενή-
 σεται μέγας Ἰμπεράτωρ, καὶ ἰδοὺ μοναχὸς τις μετὰ καινῆς
 βίβλου καὶ καλάμου συνοδευόμενος παρεγένετο, καὶ ὁ Σαζω-
 νικὸς ἡγεμὼν ὑπερασπίζεται τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκείνου· καὶ
 ἰδοὺ ὁ Ἰμπεράτωρ οὐκ ἐτόλμα αὐτὸν καταβαλεῖν, καὶ ἰδοὺ
 ὁ νουνεγὴς μοναχὸς συνδρομεῖται ἐξ ἀπείρου λαοῦ, καὶ κατα-
 τάρσσει τὴν Ῥωμαϊκὴν πόλιν, συνβίβεται θεσμούς καὶ δόγ-
 ματα, καὶ ὁ Ἰμπεράτωρ οὐκ ἠδύνατο αὐτῷ ἀντιστῆναι. Ὁ-
 ψεται τὴν διαφθορὰν ὁ Μονάρχης ἀδυνατῶν ὠφελῆσαι, καὶ
 ἰδοὺ εἶδον τὸν Ἰμπεράτορα ἀποθέσαντα τὴν πορφύραν καὶ
 ἰδοὺ αὐτὸς διαμερίζων τὰς δύο βασιλικὰς ἱεραρχίας, με-
 τῆλθεν εὐθὺς τοῦ κόσμου εἰς κατ' ἰδίαν διαγωγὴν· καὶ ἰδοὺ ὁ
 υἱὸς αὐτοῦ κάτοχος τοῦ Ἰσπανικοῦ διαδήματος· γέγενετο· καὶ
 ἰδοὺ εἶδον ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέρινα ἐστεμμένος Καίσαρ εἰς
 τὴν Γερμανίαν. Ἐπειτα εἶδον καὶ εἰς τὴν δέλτον καὶ ἔλεγον
 οὕτως: υἱὸς ἀνθρώπου, ἐπὶ δυσὶ Καρόλοις τελειωθήσεται ἡ
 γενεὰ τοῦ κραταιωτάτου τούτου οἴκου· γίνωσκε υἱὸς ἀνθρώ-
 που, ὅτι πρῶτον ἐν τῷ ἰσπερίῳ οἴκῳ, εἶτα ἐν Γερμανίᾳ

εγεδόν μετ' ολίγον ὕστερον διάστημα, τέλος πάντων τελειού-
ται, καὶ διὰ δύο γυναικῶν εἰς τὴν διαδοχὴν τῆς Αὐστρια-
κῆς Μεγαλειότητος ζένοι κυριευταὶ εἰστελεῦνται.

Ἐγὼ θεωρήσας τὰς κεραυνικὰς ἐκείνας ἀπειλὰς, γεγραμ-
μέναις ἐν τῇ δέλτῳ, ἐκλαυσα πικρότατα! Ἄλλ' εἰς μάτην
ἐδάκρυον. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀγγελος ἐγγίξας με εἶπε μοι: Ἴδε.
Ἴδε υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτος ὁ ἐξ ἑλαίας βλαστάνων κλάδος τα-
χέως ξηρανθήσεται, ἦν μὲν διπλοῦς· καὶ ἰδοὺ εἶδον ὅτι ἐξη-
ράνθη, καὶ ἐβλήθη εἰς πῦρ· καὶ ἐπάνω τοῦ πρώτου διαδήμα-
τος ἦν ἐν (H), ἐπάνω δὲ τοῦ δευτέρου ἦν ἐν (S) σ, καὶ ἐπά-
νω τοῦ τρίτου ἐν (D) δ. Καὶ ἰδοὺ εἶδον ἕτερα τρία δια-
δήματα παρόμοια, ὅμως ταπεινότερα, καὶ οὐ τοσοῦτον πο-
λυτελεῖ, καὶ ὡσαύτως ἐφ' ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ἦσαν τρία ψη-
φία μελῆν᾽ ἐν σ, ἐν β, καὶ ἐν η, καὶ περὶ αὐτὰ ἦσαν κατὰ
τῆς μικρότερα στέμματα ὑπὲρ τὰ τριάκοντα σχεδὸν τὸν ἀριθ-
μὸν. Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ εἶδον ἑπτὰ στέφανα ἀλλήλοις συναρ-
μολογούμενα πάντα ἐκ μεγάλων καὶ μικρῶν μαργαρίτων
συνθεμένα· καὶ ἰδοὺ ὁ σεβάσμιος ἐκεῖνος Λευκογένειος ἐλεγέ
μοι οὕτως: υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ διαδήματα ταῦτα ἅπερ σὺ βλέ-
πεις ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ κύνου, εἰσὶ μὲν τὰ τῶν τριῶν ἐξαι-
ρέτων βασιλειῶν πρώτα, τὰ δὲ ἕτερα τῶν τριῶν ἰσχυρῶν δε-
σποτειῶν τῆς Γερμανίας, τὰ δὲ τριάκοντα στέμματα εἰσὶ
δισποτεῖαι, αἵτινες εἰς τὴν ἑκκλησίαν τῆς δύσεως ἀποστά-
τήσονται ἐν Γερμανίᾳ, καὶ τὰ ἑπτὰ στέφανα, αἱ ἐπτὰ τῶν
Βελγῶν Ἐπαγγίλι, αἱ ὅποια διαρρήξουσι τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς
κατεχούσης αὐτῶν δυναστείας. Καὶ τοῦτο ὅπερ σὺ ὄρας γε-

γραμμένον, πρὸς τὴν πέμπτην ἑκατοντάδα καὶ ὄδοιποστον ἔτος συμβήσεται. Καὶ ταῦτα ἦσαν ἐν βίβλῳ.

Ἀποῦ ἐξῆλθεν ὁ κύκνος εἰς τὴν γῆν, ἰδοὺ ἠκολούθησε μέγας καπνὸς ἐξερχόμενος τῆς θαλάσσης, ὃς τις ἐσκότιζεν ὅλον τὸν ἐμπύρινον αἰθέρα· ἀλλ' ὀλίγον μετὰ ταῦτα εἶδον ἀπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης καὶ ἐξήρχοντο ἐπὶ τῆς γῆς δύο ἐμφυγαὶ ἀνθρώπινα μορφαί, ἐν σχήματι δύο ἱερέων, οἱ ὅποιοι προσεκύνησαν εἰς τὴν γῆν ἐκ τρίτου, λέγοντες, οὕτω σοὶ ἤρесе Κύριε ἀμήν! Ἐπειτα παρεπλησίασαν τῷ κύκνῳ, καὶ ὁ μὲν εἰς ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ μίαν μεγάλην βίβλον, καὶ ἕναν κάλαμον· ὁ δὲ ἄλλος ἐκράτει μίαν εἰκόνα γλυπτὴν ὡσπερ ἄγαλμα, καὶ μίαν κοπτερὰν ἀξίνην, μεθ' ἧς ἐκοπτε τοὺς πόδας τοῦ ἀγάλματος, συντριβὼν καὶ πελεκῶν αὐτὰ λεπτομερῶς. Καὶ ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς πολυπένθου, ἐξερχομένης ἐκ τοῦ ἀγάλματος, καὶ λαλοῦσης πρὸς τὸν κἀπτοντα αὐτὸ ἱερεῖα οὕτω· ναὶ, ναὶ, οὕτω προπόντως σὺ μεταχειρίζεσαι τὴν δυτικὴν εἰδωλολατρείαν, ἣτις πρὸ ἐνίων αἰώνων κατεμίανε τὰ ἱερά τοῦ παντοδυνάμου θεοσεύμακτα. Προσπλησιάσας εἰς τὸν κύκνον, καὶ κλίνας κατὰ γῆς τὰ γόνατά μου, ἤρξα ἀναγνῶναι τὴν γραφὴν τοῦ πίνακος, καὶ εἶδα ὅτι ἔλεγεν αὐτῷ· υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάγνωθι καλῶς καὶ ἀκριβῶς, καὶ γράψον ταῦτα πάντα νουθετικῶς πρὸς νουθεσίαν τῆς δυτικῆς χριστιανισμοῦ· οὐαὶ, οὐαὶ σοι, ἔλεγε τὸ γεγραμμένον, καὶ οὐαὶ ἐπὶ σοὶ πάλιν ὑπερηφανοῦ καὶ ἐρυθραίνουσα, καὶ τῷ τύφῳ τῆς ὑπερηφανείας ὑπερογκοῦσα, κλανθήτη ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ σου ὑπεραιρομένη, τέλος πάντων ἡ ὁσ-

φρῆς σου ἡγγίσε τὰ νέφη τοῦ αἰθέρος. Ναί, ναί ἔση ἐξάγιος
 τος, διηρπαγμένη καὶ κατερβαγμένη, ἔση διηρημένη καθὼς
 αὐτὴ ἡ εἰκὼν, ἣν σὺ ἐνταῦθα θεωρεῖς. Ἀρπάζονται σου τὰ
 τρία μεγαλοσέβαστα διαδήματα, ἔτι δὲ καὶ τὰ λοιπὰ, ἅπερ
 ὁ κύκνος καταπατεῖ, καὶ διαμενεῖς χήρα καταφρονημένη, ὡς
 νόθος καὶ ὡς πύρην, καὶ ἕσπερ ἄνομος τοῦ σατανᾶ μοιχαλῖς.
 Ἀνάγνωθι δοῦλε τοῦ θεοῦ, καὶ σημειώσον τὸ ἅπαν πάνυ κα-
 λῶς εἰς μέλλουσαν κατανόησιν. Οἱ ἐχθροὶ μου ἀπαρνήσου-
 νταί σε, ἀλλ' οἱ φίλοι μου καὶ πιστοὶ ἥρωες τοῦ σταυροῦ κα-
 ταφρονήσουσί σε μετὰ ταῦτα, οὐκ ὀφθήσονται ἐπὶ πλέον τὰ
 ἔχνη τῆς βλασφημίας σου· ἡ γὰρ κατάρα πλουσίως ἐπιτε-
 σεῖται ἐπὶ σὲ τὰ μιαινά σου ἀγάλματα τὰ βεβηλοῦντα με
 ἐξουδενοθήσονται, καὶ ἐκ τοῦ παρόντος καλάμου αἱ ὑπέροπ-
 ται ἀνομίαι σου σημειοθήσονται ἐν τῇ καινῇ ταύτῃ βίβλῳ,
 ἣν βλέπεις ἐν χειρὶ τῆς ἐμφύχου ταύτης μορφῆς, ἣτις τέ-
 χθήσεται, καὶ φανεροθήσεται θριαμβεύουσα ἐν Γερμανίᾳ εἰς
 τὴν προγραφθεῖσαν ἑκατοντάδα· ναί, ναί, ἐν γὰρ τῇ βίβλῳ,
 αὕτη σημειώσει τὰς καταχρήσεις σου, καὶ τὰς κατ' ἐμοῦ
 βλασφημίας σου, κἄν καὶ καλῶς οἶδας με, καὶ γινώσκεις ὅ-
 τι ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω. Ἐν πᾶσι τούτοις ἐπαναστάτη-
 σας καὶ ἐβεβήλωσας τὰς ἱεράς μου λατρείας. Δοῦλε τοῦ
 Θεοῦ πρὸς τὴν τρίτην ἑκατοντάδα τῇ ἡλιακῇ ἡμέρᾳ ἀπο-
 πληρωθήσεται ἡ προφητεία, ἣν σὺ ἐορτάσεις, καὶ οὐκ ἀμνη-
 μονήσεις μᾶς ἰώτας· διότι ἡ ἡμέρα αὕτη ἐδιορίσθη ἀπὸ τοῦ
 αἰῶνος, καὶ πανηγυρίσεις αὐτὴν μεγάλως, ὡς τι ἄξιον ἔργον,
 καὶ ἔσται εἰς γῆρας σου ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ. Ἵμνησον οὖν τὸ

ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, Θεὸς Βασιλεὺς Ἰσραὴλ,
ὅτι μετὰ τριακόσια ἔτει ἀποπληρωθήσεται. Οὕτω σοι ἔσται
καὶ ἔσται, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Γερμανία! Γερμανία! φεῦ Γερμανία! διότι σὲ βλέπω
διαφωνοῦσαν, καὶ πολλὰ διηρημένην, καὶ ἔμπλεον ἔθρασε·
τὸ ἐπὶ σοὶ ψηφίον σ καταστρέψει τὴν Ῥωμαιοὶκὴν μεγαλοφρο-
σύνην, καὶ ἐγκολπώσει σε ὁ ἀντίχριστος· αὐτὸς δώσει σοὶ
δύναμιν καὶ εἰκανοποιήσει σε, καὶ νομίσεις σεαυτὴν ζηλιμω-
νικαίαν καὶ ὀρθόδοξον· ἀλλ' ἐγὼ βλέπω σε ἐξηπατημένην,
καὶ μνηύω σοι τοῦτο ἄνευ ὑπερβολῆς, τουτέστιν ἀπλῶς, ὅτι
μενεῖς ἄνευ ἱεροσύνης, καθάπερ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ θανατώσαντες
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐν πόλει Δαβὶδ. Ναὶ ἔστι μὲν ὡς ἔχει ἡ
ἀλήθεια, αὐτὸς οἶδα, ὅτι ἔση ἰσχυρὰ διὰ μέσου τοιούτου συμ-
βάντος, ἔση μὲν δεδοκιμασμένη ἀπὸ τῶν νεοφανεϊσῶν αἰρέ-
σεων, ἀλλ' ἔση βλασφημομένη διὰ τὴν ἀποστασίαν· ὁ δὲ
μεταγενέστερός σου λαὸς, ἔσται εὐτυχέστερος, καὶ τῶν προ-
γενεστέρων σου μᾶλλον εὐφρούτερος. Ἐπαινῶ καὶ ἐπαινέσῃ
τὴν ἀπλότητά σου, διότι ἀγαπᾷς τὸν οἶνον ὡς πίστιν σου, καὶ
ἡ τοῦ εὐαγγελίου φανέρωσις ἀναπληροῖ τὴν τῶν τελετῶν
διάταξιν. Ἀλλ' ὦ Θεέ! τὸ τέλος ἀναιρεῖ ὅλην τὴν καλὴν ἀρ-
χήν· βλέπω τὴν ἐπὶ σοὶ ἀποστασίαν εἰσφερομένην, καὶ ἀρ-
κάζουσαν τοῦ ζήλου σου τὴν ρίζαν καὶ ἐλαττοῦσαν, τοὺς φί-

λούς σου ἀπηλλοτριουμένους, καὶ ἐπεισάγοντας τοιαύτας νεο-
 φανεῖς αἵρέσεις, ὅσα ἐστὶ τὰ τῶν πτερύγων χρώματα τοῦ
 λευκοῦ κύκνου. Ἔσται ἐπὶ σοὶ ἐπὶ πλέον καθάπερ ἐμφανές τὸ
 μαρτυρολόγιον τοῦ θεοῦ ἀμνοῦ, τοῦ σφαγέντος ὑπὲρ τῆς ἀπο-
 λυτρώσεως ἡμῶν. Βλέπω ἀποθουμένας τὰς ἐορτάς, χωλαί-
 νουσαν τὴν πίστιν, ἐξουθενημένας τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἔν-
 νοιαν ἱερά, τοὺς μεταγενεστέρους σου διιστραμμένους, καὶ
 ἔππους ἀπολελυμένους καὶ ἀγαλινώτους, πλοῖάριον ἄνευ πηδα-
 λίου καὶ ἄνευ κυβερνήτου. Ἡ ἐκκλησία σου χωρὶς ὁδηγοῦ,
 καὶ ἡ πιστότης σου χωρὶς βάσεως· δεινὸν τὸ πτόμα, λυπη-
 ρὰ ἡ τύχη. Ὁ Θεέ! θαύμασον ὅμως υἱὲ ἀνθρώπου ὁ θεὸς ὑ-
 παρασπίζεται τῶν αἰρετικῶν, καὶ τῆς καρτερίας αὐτῶν συ-
 νηγορεῖ, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς μὲν τῆς αἰρετικῆς Γερμανίας καὶ
 δι' αὐτῆς, δεῖ ἀνυψοθῆναι τὴν ἀλήθειαν μετὰ ταῦτα, καὶ ἡ ἀ-
 ψευδῆς λατρεία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Αὕτη μᾶλλον τῶν
 ἄλλων φυλῶν ἐκδικήσαι σταθερώτατα τὴν ἀποστολικὴν ἀλή-
 θειαν. Οὕτω σοὶ ἔσται ἀμήν. Ἐν τῇ ἀνατολῇ ἔσται ἡ εὐτυ-
 χία σου, τὸ ἀνατολικὸν δόγμα ἐν αὐτῇ ἀναλάμψει, ἀμήν,
 ἀμήν, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ὡ κενόδοξος πόλις! πάντως ἐβάφης ἀνθρωπίνῳ αἵματι.
 Οἱ βασιλεῖς σου ἔχεον ποταμούς αἱμάτων διὰ τοῦ δικαίου
 μαρτυρίου, καὶ οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς θύματα ἐν μακέλλῳ

ἀγγελιδὸν ἔτρεχον· ποῦ ἐστὶ νῦν ἡ εὐσεβεία σου; ποῦ ὁ ζή-
 λος σου; πάντως βλέπω σε ἐρυθριούσαν, ἀλλ' ἡ ἀνέπεικέα
 σου κατέστησέ σε τοῦ ἀποκαταστῆσαι, καὶ ἤδη ὑπάρχεις πα-
 ράνομος καὶ ἱερόσυλος, καὶ διότι κατὰ τῆς ἀληθείας ἐβλασφή-
 μεις ὁ Θεὸς σὲ ἐγκατελείπει, ὁ Χριστὸς σὲ ἀποβρίπτει, καὶ
 ὁ διάβολος σὲ κυριεύει· αὐτὸς ἐστὶν ὑπερήφανος ὡς σὺ καὶ
 ψεύστης· σὺ ἔγινας ἄλωμα ἐκείνου, θυγάτηρ αὐτοῦ καὶ πα-
 λακίς· διὰ τοῦτο ἀσελγῆς οὖσα, ἔσθ' καταπεπορευμένη καὶ
 οὐδέν. Ἡ ἀνατολὴ ταπεινώσει σε, καὶ ἔσθ' αὐτῆς αἰχμαλώ-
 τος καὶ ὑποτεταγμένη· οἱ ἀποστάται σου ζήσουσι τὰς ἐστεμ-
 μένας κεφαλὰς τῆς ἀσπίδος σου. Τέρας καταχθόνιον, τὰ
 πορφυρά σου ἐσονται ὑπ' αὐτῶν διερρηγμένα, ἡ Τίρα ἀπε-
 ριγμένη ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὸ τριπλοβασίλειόν σου
 ὑπὸ τῶν μαινομένων αὐτῶν ἵππων καταπεπατημένον. Ἡ δε-
 σποτεία σου καταπαύσεται, καὶ τὴν λευτικὴν χρῆσιν βλάψεις
 μεταμορφωμένην, καὶ ὄψεται ὁ κόσμος τὴν μεταλλαγὴν
 σου. Ἐκρυψας τὴν αἰώνιον ἀλήθειαν, καὶ ψεύματι ταύτην
 ἐχρωμάτισας· ἐκαταφρόνησας τὴν ἀγιότητά μου, ἣν ἐθεμε-
 λίωσα ἐν τῇ ἀνατολῇ· ἐστράψης εἰς οἰνοπωλεῖον τῆς ἀπω-
 λείας, καὶ σπῆλαιον ληστῶν· ἔθηκας νεωτερίσματα ἐν τῇ
 πίστει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐσκύλευσας τὴν ἐκκλησίαν μου·
 Ναι, ναι λίθος ἐπὶ λίθῳ ἐπὶ τὰ τείχη σου οὐ μενεῖ, καὶ ἔσθ'
 ἐρημωμένη ὡς ἡ ἀγία πόλις Δαβὶδ· ἡ ἀνατολὴ μὲν ἐκλάμ-
 ψει ἐπὶ σοὶ, σὺ διάπειρος ἔσθ' δεδοκιμασμένη, καὶ χρηματί-
 σεις λίθος ἀκρογωνιαίος. Αὕτη ταπεινώσει τὸν ἀλαζόνα πρῶ-

ἡ ἀνατολὴ μὲν ἐκλάμψει ἐπὶ σοὶ, σὺ διάπειρος ἔσθ' δεδοκιμασμένη, καὶ χρηματίσεις λίθος ἀκρογωνιαίος. Αὕτη ταπεινώσει τὸν ἀλαζόνα πρῶ-

χηλόν σου· προσκυνούσα ἐπελεύση λατρεύσαι μετὰ τοῦ κυ-
ριεύοντος τοῦ ἐν Βυζαντίῳ θυσιαστηρίου μου, ἀμήν.

Οἱμοι τάλαινα ἀνατολή, ὁμοία ἔση ἕως τῆς ὀγδόης ἑκα-
τοντάδος· διότι σὲ βλέπω καταδυναστευομένην καὶ προδομέ-
νην ἐκ τῆς λατινικῆς ἀσπονδότηδος. Ἐὶ Ῥώμη ἀποστάτρια,
τότε μὲν ταπεινωθήσῃ ὅταν βαστάσῃ τὸν σάλον· τὰ ἐναγί-
σματά σου ἐπιστραφίσκονται εἰς ὀδύνας, καθάπερ τῇ γυναι-
κί ἐν τῇ γεννήσει. Οἱ ἀνασναγμοὶ σου ἐξαλείψουσι τὰς ἀρε-
σκείας σου· αἱ αὐτάρκειαι σου μεταβλήθησονται εἰς ποτα-
μοὺς δακρύων καὶ κτύπους τῆς καρδίας σου· αἱ ἀγαλίνωτοι
ὀρέξεις σου μεταλλαγῆσονται εἰς νηστείαν καὶ μετάνοιαν·
ὀλολύξεις ὡς λοιμώδης λύκος· ὁ χαλινὸς δεσμεύσει τοὺς ὀδόν-
τας σου, καὶ ἐν κημῶ καὶ χαλινῶ συντριφθήσονται αἱ σια-
γόνες σου· κρίκος σκληροῦ σιδήρου διαθήσεται τὸ ἴσθμιον
τῶν μυκτῆρων σου, καὶ τὸ χεῖλος τὸ ἀνόσιόν σου στάξει ἰὸν
ἐλέθριον. Ἐχιθὸνα ἐν τῇ γεννήσει τελειωθήσεται ἡ δόξα σου,
ἀμήν.

Ἰδρα ἐπτακέφαλος, βαβυλώνειος πύργος, τὸ αἰώνιον ὄν
ἐκδικήσει σε καὶ θανατώσει σε. Γιὰ ἀνθρώπου, ἔνωσον τὸν
καιρὸν καὶ ἐπαρίθμησον τὰς ἑκατοντάδας, καὶ βλέψεις τὸ
πᾶν φανερούμενον ἄνευ ἀντιλογίας. Ἀνάμεινον γοῦν ἔτι, δυ-
ναμώθητι καὶ στερεώθητι, διότι ἡ δόξα τοῦ αἰωνίου Θεοῦ
εἰς σὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον φανερωθήσεται· γίνου πι-
στή, γίνου σταθερὰ ἕως θανάτου, καὶ ἔξεις τὸν στέφανον τῆς
αἰωνίου ζωῆς, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ὡ γινῶσις βραβεία καὶ ἀπειρος, ὦ ἄβυσσος ἀδιάβατος, ὦ μυστήρια ἀκατανόητα! πρὸς σὲ λαλῶ Γερμανία, διότι σὺ ἔση τὸ κέντρον, ἐν ᾧ ὀφθῆσονται τὰ θαυμάσια. Ὄφθῆσονται οἱ ἀλαζόνες ποιμένες σου κοσμηκούμενοι ἐξ ἐνὸς τῶν Ἐτρουρίων. Ὡ δύστηνος ἐπαρχία τῆς ἀλικῆς πόλεως ἔση κεχωρησμένη ἀπὸ πλείστων ψυχῶν ἰδιωτικῶν· σὺ πρώτη ἔση ἀδόκιμος ὁ Ἐτρούσιος μέλλει σε ἰδιοτεῦσαι, καὶ τῷ σῶ παραδείγματι ἀκλουθήσονται σοι οἱ παρόμοιοί σου, οἱ ὄπαδοί σου οὐκ ἔσονται σταθεροί. Ὡ Γερμανία! ὅ,τε Σαξωνικὸς ἡγεμὼν ἀθετήσῃ σε, ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι εἰς υἱὸς σου ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, κατὰ σοῦ ἐπιστρέφεται καὶ ἀποθδελύττεται τὸ Λατινικὸν δόγμα, καὶ γίνεται κεφαλὴ τῶν αἰρετικῶν, συνηγορεῖ καὶ ἐν τῷ ἀλλάγμῳ σου νικᾷ. Ὁλοφυρμὸς καὶ κεφαλαλγία ἔσται πολλοῖς τοῖς νομίζουσιν ἀντιστῆναι· ἡ δόξα τῆς ἀληθείας διὰ σοῦ φανερωθήσεται, ἀμήν.

Ἄκουσον τί φησιν ὁ ἄγγελος τῶν ἑπτὰ λαμπάδων, καὶ ὁ περιπατῶν ἀνά μέσον τῶν ἑπτὰ χρυσῶν λυχνιῶν, καὶ κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· ναὶ ἤκουσα τῶν ἀναστεναγμῶν σου, ὁ κλαθμὸς σου ἔρθασεν ἔμπροσθέν μου, βούλομαί σε παιδεῦσαι ἵνα σὲ ὑψώσω, ἀλλ' οὐ μὴ ἀπολέσω σε ὑπὲρ τῆς δόξης μου, διότι ἔγω συμπάθειαν ὑπὲρ σοῦ. Δώσω ἐν τοῖς ἀγγείοις σου ἔλαιον ἢ λαμπάς σου ἔσται ἐνώπιόν μου φέγγουσα, καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον διαλάμπουσα, διότι σὺ προσέμεινας μεθ' ὑπομονῆς τὸν ἐρχομὸν μου, καὶ οὐκ ἐκοιμήθης

ἐκ' ἀγαθῆ κλίνῃ, ἀλλ' ἐν ἐπιπέδῳ· καὶ ἐγὼ εἰμὶ ὁ κυμῖος
σου, καὶ σὺ εἶσθ' ἡ ἀγαπητὴ μου, ἡ τρυγὼν μου· καὶ σὺ μέλ-
ψεις ἐν πρώτῳ τῷ κάλλος μου, ἀμήν.

Καὶ ἰδοὺ εἶδον τέσσαρας κίονας θαυμάσιον μέγεθος ἔχον-
τας, ἐξερχομένους ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ ἴσταντο ἐπὶ γῆς
ἐστηριγμένοι ἀνεῦ ὑποστηρίγματος· καὶ ἰδοὺ ἦσαν ὁ μὲν ἐξ
ἀλαβάστρου, ὁ δὲ ἐκ τουπαζίου, ὁ ἕτερος ἐξ ὑακίνθου· καὶ ὁ
ἔσχατος ἐκ σαπφείρου· καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἔμφυγα ἐν μορφαῖς
ἀνθρωπίναις, ἴσταντο ἐπάνω τῶν τεσσάρων κίωνων· καὶ ἰδοὺ
ἐν ᾠραιότατον βρέφος, ἐνδεδυμένον λευκὴν περιβολὴν, ῥόδοις
ἐστεφανωμένον, καὶ ἐβόα μεγαλοφώνως λέγον· Γερμανία!
ναὶ, καὶ ἐτοιμάσθητι συνηγορῆσαι τούτων τῶν ὁμοιαζόντων
τῶν τεσσάρων κίωνων, οὗς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθηγίασε,
καὶ ἐξ ἐμοῦ ἐχειροτόνησε διὰ τὴν δόξαν μου· ἐγὼ εἰμὶ ὁ Ἰν, τὸ
Λ καὶ τὸ Π, ἀμήν. Ἐξεῖς ἐξ αὐτῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ ὁ
ἔπαινος σου θέλει εἶναι ἀθάνατος, συναχθήσεται σοὶ εἰς ὕμνος
καινός, δι' οὗ δυνηθήσεται ἀνυψῶσαι τὴν τοῦ Θεοῦ ἀλήθειαν,
καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας σου τὴν ἀδικίαν, ἣν σὺ μισεῖς
τοσαύτη ὀργὴ καὶ κοιλοπόνος. Ἡ καρδία σου ἔσται ἀγαλλο-
μένη, ὁ ἥλιός σου ἀναλάμψει, καὶ οὐκ ἐκλείψει ἡ σελήνη, καὶ
οἱ ἀστέρες δώσουσιν ἐπὶ τῷ ὀρίζοντί σου τὸ φῶς σου· ἡ νύξ
ἔσται φωτεινὴ καὶ γαληνὴ, διότι σὺ ἀπολέσεις τὴν Λατινι-
κὴν ὑπερφηανείαν, καὶ βλέψεις τὴν ἀλαζωνείαν αὐτῆς τετα-
πεινωμένην, καὶ σὺν ὀδύνη πίπτουσαν, ἵνα μετὰ σοῦ ψάλλῃ
τὸν ὕμνον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἐνοίκησις μου, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὡ πρόγονε καὶ ἀπόγονε! (ἤκουσα λαλεῖν ἐξ ἀγνώστου φωνῆς) βλέψον κατὰ μεσημβρίαν δοῦλε τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἶδον νέαν πόλιν, νέαν νίκην, νέαν φορικτὴν ἐξουσίαν καὶ ἰδοὺ αἰετὸς ἵπτατο καταφθεῖραι τὸν Βανδαλικὸν μανιώδη λέοντα, τὸν τύραννον τῆς Γερμανίας, τὸν πρόμον τῶν ἡγεμόνων, τὸν ἀσπλαγχνον τίγριν, τὸν ὑπέροπτον Ἐωσφόρον, τὸν ἐχθρὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· καὶ ἰδοὺ λίθος τρίγωνος ἀποδοκιμασμένος ἀπὸ τῶν οἰκοδόμων, ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, νικᾷ, καταβάλλει, συντρίβει, καταφθεῖρει καὶ ταπεινοῖ τὸν θηριώδη Γότθον, ὅστις ὡς προπέτης φεύγων ἔντρομος, ἀποικὸς καὶ περιάλγος, ἀπόδημος τρέχει, ζητᾷ ἀπὸ τῶν βαρβάρων βοήθειαν, συλούμενος τῶν διοικήσεων, πίπτων τῶν δυνάμεων ὡς ἀπεγνωσμένος, ἐν κινδύνοις καὶ ταλαιπωρίαις τὴν ζωὴν παραδίδωσι· ζητῶν ἀνεγερθῆναι, τεχνεύεται μέντοι ἐνέδρας εἰς ζημίαν τοῦ νεολαμποῦς πολεμάρχου, καὶ ἀγκαλὰ αὐτὸς γίνεται αἴτιος τοῦ κακοῦ, ὅμως οὐκ ἔστι ἀθεράπευτον. Σύρεται ἀπὸ τῆς περιπλοκῆς ὁ νέος τροπαιοῦχος, καὶ μετὰ ἐπιτηδείου νουνεχίας μαντεύεται, ἥτοι στέργει τῇ γυναικεῖα βουλῇ τῆς παλακίδος, ἣν μετὰ τὸν ἀθέμιτον γάμον θεμιτῶς δεσμεῖται, καὶ ἀνάγει αὐτὴν εἰς τὸν θρόνον, καὶ προβαίνει τὸν κίνδυνον πρὶν ἄωρως ὠριμάσῃ. Ἐγείρεται ὁ Λέων στρέφεται εἰς τὴν πατρίδα· ἀλλ' ὦ ἐμοί! ὀδυνηρῶς ἄπικον τὸ σῶμα καταλείπει, ὅστις σχεδὸν πρότερον τὸν κό-

σμον κατατρόμαξε· και ιδού ουτω παύουσιν αι δόξαι του δεστυχους λεονταριου, σμήν.

Άλλος Κύρος, άλλος Μακεδών, ο των Ρώσων Μονάρχης, των απόντων τόπων νικητής και επίμαχος γίνεται, υποτάττει βαρβάρους, πλατύνει τὰ σύνορα. έπειτα τόπους και έπαρχίας άρμασι κτώμενος, κατασταίνει φοβερόν το βασιλειον, και αναγκαϊον εις τον σύμπαντα κόσμον. Αυτό γίνεται νέον φορικτόν Ιμπερίον ο κόσμος βλέπει, ελευθερος αυτός γίνεται, και προσέτι αυτεξούσιος του αποθέσθαι έτέρω το στέμμα, και τοις ιδίοις αυτού φίλοις διδόναι το σκήπτρον. Του λέοντος κατατροπωθέντος, χαίρει εν ειρήνη ο Μονάρχης· άλλ' όμως μόλις πληροῦται ο της ηλικίας αυτού πεντηκοστος αριθμός, και εγκαταλείπει το βασιλειον, του βίου απαλαττώμενος. Γυνή ευτελής ύψοῦται εις τον θρόνον, και κληρονομεί τον υπέρτατον ήρωα· βραχὺ το βασιλειον, συν τύφω παντί, άλλ' άνευ δόξης εις άλλον δευτερον Πέτρον εγκαταλείπει το βασιλειον. Δυστυχής κύριος, επιπλέον βιάζεται ταχέως ακολουθήσαι τῷ πάπῳ αυτού. Δύο γυναίκες από της των Ρώσων Μοναρχίας εξουσι την κατοχήν η δευτέρα εσται ενδοξος, η τρίτη ευτυχής, υιοθετεί τον τρίτον Πέτρον εις την Κορώναν. Ο τέταρτος Πέτρος άρχεται τας δόξας ποιείν· ο δε πέμπτος εις το Βυζάντιον μέλλει άπλώσαι το του Χριστου νικητικόν σημειον, και των Ισμηλιτικων άρανίσει την δύναμιν. Έπειτα εν ανεξακούστῳ άλλαλαγμῳ της δύσεως εις τον Μπάβαρον κυροῖ το Ιμπερίον. Αποθήσει του θρόνου δεσμίους άρχιερείς, και πλέον των τριῶν καταβιβάζων του θρόνου, δώσει τοις

υιοῖς καὶ ἀδελφοῖς αὐτῶν τὰ διαδήματα, ὅπως ἐκδικήσῃ τὴν κατὰ τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως καὶ ἐκκλησίας ἀθέτησιν.

Γαλλία τεταπεινωμένη, Ἀλώπηξ ἡ πανοῦργος ἀπολέσει τὴν κέραν, ὅμως ἡ εὐνοια τοῦ Διγούστου ἀνατίθεται σοι ἐν χάριτι καὶ πιστότητι. Ναι, ναι θαυμάσεις, ἡ γὰρ καινὴ σύνοδος φροντίζει ὑπὲρ τῆς σῆς ἀποκαταστάσεως. Εἰς θρόνον σὲ ἀνάγει τῶν προγόνων σου, καὶ ἐν συνθήκαις καὶ συμβάσει λήψῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν δόξαν σου, ἀμήν.

Πρὸς τὸν τριακοστὸν χρόνον τῆς ἐβδόμης ἑκατοντάδος, ἰδοὺ εἶδον ἐγαίρεσθαι ταπεινὸν καὶ ἀτελὲς ὑποκείμενον, ἐνούμενον ὑπὸ τῶν πλανητῶν, ἐκ τῆς Ἀστονικῆς Λιβωνίας, ἐκ κορωνείας λέγω καὶ σεμιγαλλίας γίνεται ἡγεμὼν καὶ δεσπότης. Ὑψοῦται ἀπὸ τῆς Ρωτονικῆς δευτέρας θεότητος, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν ὁ ἀγνώμων ἰδιώτης εἰς τὰ πρωτεῖα ἀνάγεται. Ὡ γυναικεῖα παράλογος πλάνη γίνεται αὐτὸς τύραννος, καὶ ἀκορέστῳ ἀλαζωνεῖα ὁ φαῦλος μεγαλοφρονεῖ, καὶ πλάττει ἰδέαν ἕως τοῦ ἐσχάτου οὐρανοῦ. Ἀλλὰ τί; πίπτει ὁ δυστυχὴς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς κοπρίαν, καὶ ἐξόριστος ἄθλιος ἕως τοῦ πεντηκοστοῦ ἀριθμοῦ μένει ἀγχιμάλωτος φιλοστηγεῖ αὐτὸν μικρὸν τι ἡ τύχη, καὶ φαίνεται ὡς ἀποκαταστημένος, εἰ καὶ ποτε ἀμφίβολος δοκεῖται ἡ ἡμέρα τῆς ἀποκαταστάσεως. Βέβαιον ἐστὶ, ὅτι δευχθήσεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀσφαλῆς εἰς τὴν δεσποτείαν, ἀφοῦ ἡ κενοδοξία ὀλιγοστεύσει, ἡ υπερηφάνεια καταπραῖνει καὶ τοὺς ὀφειλομένους ὄρους ὑπερβῆναι αὐτὸς τολμήσει. Ὁ ἐν αὐτῷ ἐφρίξῃ φόβος, προσέχειν αὐτὸν ποιήσει, καὶ ἀπὸ τοῦ κατεπίγοντος αὐτοῦ

κινδύνου τῆ προθύμῳ νουεχία καὶ γνώσει ἀποφεύχεται, καὶ τοῦ ἐπελθόντος δυνήσεται ἀνάπαυμένος ἔτι τινὰ ζῆσαι, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα ὀδυνηρῶ θανάτῳ βιασθήσεται τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἀφήσαι σὺν τῇ ζωῇ τὴν κυβέρνησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

Ἦκουσα φωνῆς ἀγγέλου, τοῦ φυλάσσοντος τὴν δευτέραν πύλην τοῦ κόσμου, λεγούσης οὕτως: υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον πρὸς ἄρκτον καὶ ἴδε ὅτι τὰ μέγιστα βασιλεία ἀναστατοῦσι κατὰ τοῦ δυτικοῦ Ρωμᾶϊκοῦ δόγματος: ἐκεῖνα αὐτὸ καταφρονήσουσι καὶ γεννήσονται ἐχθροὶ θηριώδεις, συνθέσονται νόμους καινοὺς, καὶ πίστιν καινὴν διατάξουσι. Καὶ ἰδοὺ, τρίτος τις μεθοριάρχης ἐγένετο Βασιλεὺς, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς τύχης, οὕτω λέγει ὁ ἀγγελος κυρίου καὶ ἰδοὺ ὁ νέος μεθοριάρχης Βασιλεὺς γίνεται ταχέως ἐνοχλητὴς τῆς Λουστριακῆς γυναικὸς, καὶ ἰδοὺ σχεδὸν οὗτος ζημιοῖ καὶ καταδαμάζει αὐτὴν, διότι αὐτῷ ἐδόθη τὸ παιδεύσαι τὴν Λουστριακὴν ἐξουσίαν. Καὶ ἰδοὺ ἐβίαζε τὰς συνθήκας, καὶ μετὰ τῶν παραδρομῶν τυραννικῶς ἐπιχειρίζεται τὸ τοῦ ἐτέρου κτῆμα. Ἄλλ' ὦ Γάλλοι! ποῦ ὑπάγετε; ὁ νέος Βασιλεὺς ἄγει ὑμᾶς εἰς τὸ μακλειῶν, καὶ ὑμεῖς ὡς ἄσπλαγγνα θύματα, καὶ λύκοι λιμώττοντες ἐπὶ τὰ ψυχρότερα ὄρη ἀφήσετε τὴν ζωὴν καὶ φανήσονται ἐγκαταλειμμένα τὰ ἐπιχειρήματα ὑμῶν στοχασθεῖτε μᾶλλον ὢ ἄβλοιοι

Γάλλοι, ὁ Μπάββαρος Καίσαρ γίνεται, τοῦ μεγάλου Καρόλου τῷ δαφνικῷ στεφάνῳ στέφεται. Ἄλλ' οἴμοι ὀδυνηρὸν παράδειγμα περὶ τὸ τριακοστὸν ἔτος τελευτᾷ σὺν τῇ ζωῇ καὶ τὸ βασιλευμα αὐτοῦ. καὶ τὰ νῆφ ἐδιαμοιράζοντο εἰς τέσσαρα μέρη, καὶ ἰδοὺ κραταῖος βραχίων φάσανον κατέχων κατεφόβιζε τὴν οἰκουμένην· καὶ ἰδοὺ φωνὴ λέγουσα: ὦ προγενεᾶ, καὶ ἀπογενεᾶ Λουστρία, ὑπῆρχες εὐτυχῆς, καὶ ἔση ὁμοία ἕως τῆς ἑβδόμης ἑκατοστῆς, ὄψει ὁμως ἀποστατοῦντας τοὺς λαοὺς σου, αὐξάνουσιν αἱ τύχαι σου, ὁμως εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν παύουσιν αἱ δόξαι σου, Βλέπω ἀδυνατοῦσαν τὴν μεγαλιότητά σου, ἐξηθρωμένην τὴν ἐξουσίαν σου, καταφρονημένας τὰς συνθήκας σου, καὶ ἀπερριμένα τὰ ἐπιτάγματα σου, καὶ τελευτῶσαν τὴν διαδοχὴν σου εἰς μόνην γυναῖκα. Ἄκουσον υἱὲ ἀνθρώπου ὅπερ λέγει ὁ τοῦ κυρίου Ἄγγελος τῇ Λουστρία: Ὁ λύχνος σου ἀπορρυθθήσεται, ἡ λαμπάς σου ἀποσβεσθήσεται, καὶ μενεῖς ἐν σκότει, διότι ἐσαλεύθη ἀπὸ τοῦ προτέρου ὄρου. Καὶ ὁ ἔχων τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν χειρὶ, ἐν αὐτοῦ βραπίσματι σὲ τύπτει, καὶ βάλλει σε εἰς τὴν γῆν, καὶ συντρίβει σε καθάπερ πίνακα καὶ πῆλινον σκεῦος, διότι ἀπεκοιμήθη, ὥσπερ μεμεθυσμένη ἀπὸ τοῦ γλεύκου τοῦ λοιμώδους ποτηρίου τῆς ὑπερηφάνου πόρνῆς, καὶ ὁμοία ἐκείνη μοιχαλὶς γέγονας. Σὺ νομίζεις ὅτι εὐρέθης ἐν τινι ὄνειρῳ, ἀλλ' ὁμως ἐξύπνησας καὶ κοιμᾷσαι ὄμμασιν ἀνοικτοῖς· οἱ καπνοὶ τῆς μοιχείας σὲ σκοτίζουσι, καὶ τὸν νοῦν σου ἀγκώνουσι. Οὐκ ἐξύπνησας πρὶν τοῦ καιροῦ φῆς ἐρημώσεώς σου, εἰς ἃν θεωρήσεις τὴν καταστροφάν σου καὶ

τὴν ἀφανισμόν σου, καθὼς ἡ ὀδυνηρὰ πτώσις τῆς πόλεως ἐγένετο τοῦ Δαβὶδ. Ἐν τῇ τρίτῃ ἑκατοντάδι τῆς ὑψώσεώς σου, εἰς γυναῖκα ὑπέροπτον καὶ διεστραμμένην, ὅμως ὑπεραιρομένην, πεσεῖς ὡς Λουστρία, ὁ ἀγγελικὸς μνηστὴς τοῦτο σοὶ λέγει, ὅτι ἡ διάδοχος γυνὴ σπεύδει ἀποκυρῶσαι τὴν τῶν προγόνων ὑπεροχὴν, καὶ τὴν πατρικὴν καταλιμπάνει κατοικίαν. Καὶ ἰδοὺ ἄσκαυλος ἐσύριζε, προφέρων ταῦτα τὰ λόγια ὡς γύναι δυστυχῆς, τέρας παρὰ φύσιν καὶ βλαστὴ ἀπερρίμμε. Ναι, ναι, ἄλλη Εὐα, ἄλλη Σεμίραμις, ἄλλη Ἰεζάβελ φανήσεται ἡ διάδοχος γυνή. Λουστρία! σὺ ἐν τοσούταις συμφοραῖς νομιζεῖς ὡς ὑπάρχεις εὐδαίμων. ἐν ἀνομίαις μακάριος, καὶ ἐν βδελύγμασιν ἁγία. Ἢδη ὁ ἄνωθεν αὐτουργὸς σὲ παιθεύει, ἵνα τὴν πλαστὴν ἀγιότητα καὶ ὑπόκρισιν ὁ κόσμος καταλάβει τῶν προγόνων σου, οἵτινες ὡς λύκοι ἄρπαγες ἐν δέρμασι προβάτων ἐνδεδυμένοι κατεσκότιζον τὸν κόσμον, καὶ ἐλάμβανον τὰ τοῦ ἐτέρου, ἤρπαζον τυραννικῶς τῶν ἄλλων τὰ ἀγαθὰ ὑπὸ τὸ περίβλημα τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἱερόσυλοι ἐνέπαιζον τὸν Θεὸν ὑπὸ τὸ εἶδος τῆς εὐλαβείας, ἄδικοι, ἔνοχοι, τῶν νόμων παραβιαστοὶ ὑπὸ τὴν ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης. Ναι, ναι, ἰδοὺ ταλαίπωρος ἔση, καὶ ἀρεθῆσεται ὁ οἶκος σου ἔρημος, καὶ οὐκ ὄψεις με ἔτι, ἕως οὗ ψάλλεις τὸ « εὐλογημένος ὁ σὺν αὐτῷ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Ω ἁθλία Λουστρία, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

Ἔβλεψα πρὸς ἄρκτον, καθὼς ἐπροστάχθην, καὶ ἰδοὺ νέφη
ἐκ πολλῶν διαφανῶν χρωμάτων, καὶ ἰδοὺ ὑπὸ τὰ νέφη εἰς
τερατώδης Ταῶς, ἔχων τὴν οὐρὰν ἐξηπλωμένην, καὶ αὕτη
ἐπολυποικιλεῖτο ὑπὸ τῶν διαφανῶν νεφικῶν χρωμάτων, καὶ
ἰδοὺ ὁ Ταῶς εἶπεν ὄρασιν περικαλλῆ, καὶ πρόσωπον γυναι-
κὸς εὐγενοῦς, καὶ κεφαλὴν γυναικὸς εὐτόκου· καὶ ἰδοὺ φωνὴ
ἀγνώριστος ἔλεγεν· υἱὲ ἀνθρώπου ὑπάγε λάβε τὴν σκεῦῃν,
καὶ ἀποκεφάλισον τὴν ἐξάριστον μάγην (σιαγῶνα) τῆς Λου-
στρίας, ἧς κῆξῃσε τὸ γένειον τοῦ καλύψαι τὴν ἀδικίαν αὐ-
τῆς. Ἠρῶα κλαίειν πικρώτατα, καὶ ἐδεόμην μακρῦναι τὴν
ζωὴν τοῦ παγωνίου· καὶ ἰδοὺ μοὶ ἀπεκρίθη, ἀξίως δέεσαι
δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐκθήσεται μὲν ὑπέρσπτος ἡ Λουστρία εἰς
τοῦ πεντηχοστοῦ ἀριθμοῦ. Καὶ ἰδοὺ εἰς σφῆρας ὡσπερ σφαῖρα,
ἐκ νήματος κοκκίνου καὶ μοὶ ἔλεγεν· υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
τάκτην τὴν σφαῖραν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν θάλασσαν, ἔκτεινον
αὐτὴν ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς εἰς ἑτέρας, καὶ βλέψεις τὸ ἀναλογι-
κὸν αἰνίγμα. Καὶ ἰδοὺ ἔλαβον τὴν σφαῖραν, καὶ ἐτάνισα αὐ-
τὴν, καὶ ἰδοὺ ἐπαρίθμησα τὴν ἕκτην ἑκατοντάδα, καὶ ἔκρινα
τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐδιάβαινε τὸν ὀγδοηχοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ
εἶδον ἀλέκτορα παπιζῆσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λέοντος, ὅστις
ἤρπασε τὴν κορῶναν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν
ἐξ αὐτοῦ βιαίως τὸ σκῆπτρον, καὶ κατεδάμασε τὸ τοῦ λέον-
τος βασιλεῖον, καὶ ἔγινεν ἐξουσιαστὴς τέλειος, καὶ κληρονό-
μος τῆς ἑσπερινῆς θυγατρὸς. Ἐσκεψάμην τὸν τριηχοστὸν

ἀριθμὸν, καὶ εἶδον, τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα, τὴν παράνομον ἐναλλαγὴν τὰς Ἀουστρίας καὶ Ἐτρουρίας. Καὶ ἰδοὺ τρεῖς νεανικοὶ ἀλέκτορες κατέπινον τὴν σφαῖραν, καὶ ἰδοὺ τῆς Ἐτρουρίας αἱ δυνάμεις ἀφανίζονται, ἀπὸ τοῦ ἰδίου φαρμάκου τῶν τροχίσκων. Καὶ ἰδοὺ νεανικὸς Βασιλεὺς ἔμφρων καὶ ἰσχυρὸς, καὶ εἶδον αὐτὸν τὸν Βασιλέα, ἐν τῇ ἐβδόμῃ ὀλοκληρῇ ἑκατοντάδι, μετὰ τὸν τεσσαρακοστὸν ἀριθμὸν, συνθήκας τελεῖν εἰς Γαλλίαν· καὶ ἰδοὺ βλέπω ὅτι ὁ Βασιλεὺς γίνεται παραβιαστὴς τῶν νόμων, καταφρονητὴς τῶν συνθηκῶν, καὶ ἀθετῶν τὰς ὁμολογίας, γίνεται αὐτεξούσιος, μεταξὺ τῶν κρατούτων γίνεται βικαστὴς τῶν ξένων ὑποστατικῶν καὶ παρορμητῆς εἰς τὸ ἐτέρου κτήμα· ἔπειτα ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς ψήφοις, καθάπερ ὑπέρτατος δεσπότης, καὶ ὡς αὐτεξούσιος γνήσιος σὺν τελείᾳ θελήσει τοῦ Γερμανικοῦ Ἰμπερίου τῷ δυστυχεῖ Παθάρφῳ ἐγχειρίζει τὸ διαδῆγμα. Σπεύδουσιν οἱ Γάλλοι μετὰ προχείρου στρατιᾶς, καὶ πολλοῦ θυμοῦ εἰσέρχονται εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς τί μέλλει γενέσθαι; τοῦ ὑπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη τοῦ ἐκτεῖναι τὴν νίκην; τὰ ὑψηλὰ ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι· λυσσώδεις ναί, ἀφήσατε τὸν πρόχειρον χορὸν, ὃν ἐπιήσατε, οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ.

Βλέπω ἐγείρεται φοβερὸς λαίλαψ, παιωνία, βοήθειαι χρυσοῦ, ὀλεῖρος, λοιμὸς, καὶ πόλεμος φανήσεται, ὅτι ὁ κόσμος ἀπίλλυται ἐκ τοῦ κόσμου· μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος, εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας δοκεῖται ποιεῖν, ἀλλ' εἰς μάτην

κοπιῶσι, σύντομον ἐγκειχειρίαν ποιῶ, ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης ἐγὼ οὐ λογιζομαι· ὁ Ἄρης ἀπολλεῖται τρομερὸν ὄλεθρον, τῆς χειρὸς δοκεῖται τοῦ σύμπαντος κόσμου ἢ τελείωσις. Καὶ ἰδοὺ εἰς στελεχος ἐκ δένδρου κεδρίνου, ἐξκίφνης ἐκταραττόμενος ἔτρυξε δεινῶς, ὡσπερ ἦχος ἀσπίδος, καὶ ἀνεγχεῖς ἐκ μέσου εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαῦραν ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὥστε πεπαιδευμένου ζωγράφου χεὶρ ζωγραφῆσαι οὐκ ἴσχυεν. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχου, καὶ πλησιάσασά με ἤρε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶπε μοι ταῦτα τὰ λόγια: Γιὰ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοὶ λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσης τοῦ ἔργου τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου: γίνωσκε ὅτι τὸ βασίλειον τοῦ Φερδινάνδου ὑπάρχει βραχὺ, καὶ τὴν κορώναν, ἣν σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ διαμένει εἰς κατοχὴν, αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐγγχειρίσει τῶν δύο κεκτημένων βασιλειῶν τὴν ἐξουσίαν· καὶ ὄψει τοῦτου μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμὸς τρομερώτατος, καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὀλοπύρινον μορφήν, ἣτις στρεφομένη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμωμένῳ τῷ προσώπῳ ἐφοβέριζε τὸν κόσμον· εἶτα γραφεῖσα πρὸς ἐμὲ ἠλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια: Γιὰ ἀνθρώπου, ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβαώθια, ἤμην πρὸς κενὸν τινα μοιχαλὶς καὶ οὐκ ἐμετανόησα, ὅθεν κατεκρίθην τοῦ εἶναι με ἐξουθενημένη, καὶ τέλος πάντων κατασηχημένη, καὶ ὑφ' ἑνα ἕκτον Φίλιππον ἀλαζῶνα θεωρῶ ἑμαυτὴν ὑποκειμένην καὶ αἰγμάλωτον, ὅτι αὐτὸς μὲ φιλεῖ· Οἶδα τοῦτο, οὐδὲ ἀνθρώπου, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη καὶ καταφρονε-

μένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λομβαρδική ἐξουσία αὐτῷ συμφέρει
 ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ ἀποβάλλει τὸν φόβον, κλίνει τὴν
 κεφαλὴν καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα τοῦ ὑποταχθῆναι τῷ νεοφανῇ
 ἡλίῳ. Ἐτοιμάζεται ναί, ναί. Ὁ ἅγιος Μάρκος ἐτρομάζει,
 ἀλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμα-
 στὸς συνήγορος τίθησιν ἐκπληξιν, καὶ ἡ τοῦ ἐταίρου ὑπερ-
 βαλλοῦσα ἀλαζονεῖα νικημένη καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς
 τελεῖ συνθήκας εἰρήνης, δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦ-
 χον καὶ ὑπερασπιστὴν ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆ-
 σεως διαλογιζόμεν μικρὸν, ἀλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με,
 ἰδοὺ εἶδον ἕνα καταφρικτὸν πολεμιστὴν, ὅστις παριστάμενος
 ἔλεγέ μοι: Ὁλεθρον ποιοῦσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τῷ ἰλλυρικῷ, καὶ
 ἡ παιονία ἀπ' αὐτῶν φεύγουσι· κοιλολογία δεινὴ ἔξει ταχέως
 τὴν βασιλικὴν γυναῖκα, αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς
 μονοτάτης ἀδελφῆς, ἀπολεῖται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἑτρού-
 σκου ἢ σύζυγος, κλαῦσαι τὴν τύχην οὐκ ὀφείλει. Καὶ ἰδοὺ
 εἰς αἰτὸς κατέβαινεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐξέρασε τέσσαρα σφαι-
 ρίδια, ὡς κάρνα μεγάλα· καὶ εἶδον αὐτὰ ἀνοιγόμενα, καὶ
 ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τρόπον: Υἱὲ ἀν-
 θρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ρωθενῶν τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ
 αὐτῆ ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς αὐταδέλφης
 αὐτῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν κυβέρνησιν, ὅμως οὐ δοκεῖται εἰ-
 ρηνοποιῆς ὁ δαφροστερηφόρος Καίσαρ· φαίνεται μοι κατὰ τι-
 να τρόπον τὸν διαμερισμὸν οἱ Πάβαροι εἰς τὸ πέμπτον ἔτος
 μερίδα ἔξουσιν, ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ
 ὁ αἰτὸς ἐλάλει οὕτως: Δυστυχῆς γυναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανεῖς

Ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου κἄν τε πέντε εἰσὶν, ἀγκαλὰ ὑπὲρ τῶν
 τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὀρίζων. Καὶ ἰδοὺ μία πυραμὶς πύρι-
 νος, καὶ μία ἐπιγραφή ἐπ' αὐτῇ μελανῇ, περιέχουσα ταῦτα
 τὰ λόγια: « Κίνδυνοι, θανάτοι, ἄτομοι διαφθοραὶ, λιμοὶ καὶ
 » λοιμοὶ, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοὶ, σει-
 » σμοὶ, φαινόμενα οὐράνια φανήσονται· ἀλλ' ὦ Θεέ! μὴ γένοι-
 » το ἕνα τοῦ Καίσαρος ἀξία ἀμοιβαία δεχθῆ, βίαια κακά. » Τί
 εἶπε μοι ὅμως, τὸ τέλος τῶν κακῶν οὐ τελευτᾷ μετὰ τῆς
 ζωῆς τῆς βασιλικῆς γυναικός; ὄψονται μετὰ τὴν λήξιν τὸν
 διαμερισμὸν οἱ Σάξωνες. Οἱ Πάβαροι εἰς τὸ πέμπτον ἔτος
 μερίδας ἔξουσιν· ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατῆρα, καὶ ἀπὸ
 τῶν λαφύρων μετοχγεύεται, καὶ μετὰ συνθηκῶν καὶ συμφω-
 νιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ αἰρετικοὶ Γερμανοὶ, εἰς ἐναλλα-
 γὴν τοῦ Καίσαρος πανδημεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ
 τῶν προτέρων συμβάσεων δυναστικῶς ἀπαλλάσσονται. Ὁ
 Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἕξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐχὶ ἐκ
 τοῦ Αὐγούστου, ὄψει τὴν μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ τρομερὸς
 αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν, ἔπειτα βεύσει
 μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα. Κοπάζουσιν αἱ ζάλαι, καὶ ὀλο-
 πληρῇ πενήτηκοντα ἔτη βασιλεύσει ἡ γαλήνη, καὶ ἡ ἀληθεὶα
 θριαμβεύσει, καὶ ὁ οὐρανὸς χρηρήσεται τῇ ἀληθῇ δόξῃ. Ἀνυ-
 φωθήσεται ἡ ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσεται αὐτὴ ἐξ ἀνα-
 τολῆς πρὸς δυσμὰς, ἕνα μακαρίζεται. Φοιῶσιν οἱ Βάρβαροι,
 καὶ ὄλωσ τρέμοντες κατὰ κεφαλὴν ταχέως ἀποφεύζονται,
 ἐγκαταλείποντες τὴν μητρόπολιν τοῦ κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς

ἔσται δεδοξασμένος, καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παντοδου-
μίαν αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπὸ τῆς ἄρκτου, ἣτις ἔλεγεν οὕ-
τω: Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου, πρὸς σέ ὁ λόγος
τοῦ ἀγγέλου κυρίου ἐφυλάττετο, καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ ἡλίου ἐμ-
πληθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπάς σου, καὶ πρὸ τοῦ ὁ ἡλίου
ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζωδιακῷ φανῇ, ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἠγαπημέ-
νη. Ἴδου τὰ ἀριστοπολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα
μελωδίας· οἱ πολεμισταὶ καὶ ἥρωές σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ
νικητήρια, προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλανήτην ἐξ
ἀλφίτου ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ χριστοῦ εὐλικρινεῖ σφραγίδι, ὅτις
μᾶ τῶν ἡμερῶν σέ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὸ σκότος τῆς διεστραμμένης
εἰδωλολατρίας. Δράξον τὰ ὄπλα ταχέως ὡς ἀδελφή μου, ὕπαγε
συνηγόρησον τὴν ἐξ αὐτοῦ αἰώνιον ἀλήθειαν, ἐπειδὴ εἰς σέ
ἐφυλάττετο τὸ σημεῖον τῆς ποσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ’
ἄκουσον ἀδελφή μου πεφιλημένη· γίνωσκε ὅτι ἐκ τῶν Ἀγα-
ρηῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλημένη, καὶ ἀπ-
αριθμεῖ σχεδὸν πρὸς τὸν τεσσαρακοστὸν ἀριθμὸν, καὶ ὄψει
ὅτι ἔσῃ τροπαιοῦχος καὶ καταβαλεῖς αὐτοῦς. Ἐπί τε τῇ χερ-
σονήσῃ ἔξεις τὴν νίκην, καὶ περάσεις τὴν Ἑλώ, καὶ κατα-
θραύσεις τὴν Ταυρικὴν, καὶ καταπραΰνεις τὸν φόβον καὶ
τρόμον, καὶ τὰ μαιωτικὰ μέρη τῶν Τατάρων. Ἀγκαλὰ

καὶ ἀπὸ τῶν ἀποκτημάτων σου χαρὰν οὐχ' ἔξεις, ἡ δευτέρα
 σου γυνὴ τὸ τοῦ Σαρματικοῦ σκῆπτρον δωρήσεται τῷ Σάξῳ·
 ἑκτοστὸς στεφθεὶς Βασιλεὺς ἐξόριστος ἀπελεύσεται, ἀλλὰ
 μετὰ ταῦτα δυνάστης φαίνεται τῆς Λουστρίας. Ἡ ἡγαπη-
 μένη πόλις παρθένη ἀγνή, βλέπω σε ἀποπαρθευμένην· ἡ
 Λεχία συντρίβει τὸ ἑαυτῆς κέρας· κατησχυμένος ὁ ἀλέκτωρ
 φρίττει ἀπὸ τοῦ θυμοῦ· ὁ μείζων ἐπίσκοπος, ὁ σκολιὸς ἀντί-
 ζηλος αἰσθάνεται τῆς πτώσεως αὐτοῦ· ἐξόριστος καὶ αιχ-
 μάλωτος, ὁ δυστυχὴς γηραλέος κατανοήσει τὸ βάρος τῆς Ῥω-
 τονικῆς γυναικός, καὶ τὸ Σαρματικὸν γένος συναννοήσει τὴν
 ἐξ αὐτῆς κραταιότητα. Πάνει ἐκ τῆς Βασιλίδος γυναικός
 τὸ Βασίλειον ἀποτόμιμος, ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει, ἄκακον
 γήγον, καὶ βρέφος δυστυχὴς μετὰ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ
 καταθασμένον ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐξόριστον ἡμοῦ γίνεται, ὅτι
 τρίτη γυνὴ νεανὶς μέλλει βασιλεύσαι. Ὁ Θεὸς προκαταγγέ-
 λει μοι. Ἔθνος Γερμανικὸν, Βάνδαλοι ἀσύνετοι, ναί, ναί ἐξη-
 πατημένους ὑμᾶς ὄψομαι, καὶ ὁ ἀλέκτωρ οὐ κράξει ἐν τῇ
 εἰθισμένῃ ὥρᾳ. Οἱ Ῥωτενικοὶ λεγεῶνες μᾶλλον τοῦ προτέρου
 συστήματος φανήσονται ἰσχυροτέρου τοῦ βαλλεῖν τέλος εἰς τὰ σύ-
 νορα ἐτέρου ἐν τῷ Γερμανικῷ κέντρῳ· ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ ἀνε-
 νεργήτως ἢ συμμετάθεσις, μόνῃ τῇ παρὰ νῆσει τοῖς ἐχθροῖς
 δουλεύσει· ὁ πλεονέκτης Βασιλεὺς φοβεῖται τὴν τοῦ ἐτέρου
 δόξαν, καὶ νουνεχῶς κρατεῖ τὰς τάξεις διαμμένων ἀκίνητος.
 Ὅμως μετὰ τὸν πεντηκοστὸν ἀριθμὸν ἀναλαμβάνει τοὺς χα-
 λινούς, ῥώμῃ ἰσχυρότερα τῆς προτέρας, βεβαιούμενος ὁ νέος
 Βασιλεὺς τῇ Ῥωτονικῇ ἀταραξίᾳ ποιεῖ νέαν καταδρομὴν. Ἐ

ποιὰ ὀδύνη τῆς τεκούσης, ὡ γαλεπαὶ συμφοραὶ, εἰς ἃς τά-
 λαινα Ἀουστρία δυστυχῶς ἀνθέξει· ὁ ἀνήμερος Βασιλεὺς ζή-
 τει τὸν τρόπον ἀποθανάτισαι τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα, ἵνα μὴ ἡμνή-
 μη αὐτοῦ ἀπολεσθῆ· ἀνοίγει τοῖς Γάλλοις τὴν ἀτραπὸν,
 καὶ ἀποδημῆσαι πρὸς τὰ τοῦ Ῥήνου μέρη αὐτοὺς παροτρύνει.
 Ὁ ὑπέρτατος Ἡγεμὼν τῶν συνενουμένων ἐπαρχιῶν ὀφθήσε-
 ται ἐν τῇ καταστροφῇ, καὶ οὐδεμίαν τελείαν ἐξουσίαν ἀπὸ
 ἐκείνων ἔχειν δυνήσεται· ἀποκαλύπτουσιν οἱ πονηροὶ Γάλλοι
 τὴν σφραγίδα, καὶ ἐν τῇ μετὰ ταῦτα μεταμορφώσει αἱ συ-
 νημμένοι πολιτεῖαι παροτρύνονται ἐν μισθῷ κερδαίνειν. Ἦδη
 ἀδελφὴ μου προσφιλεῖς βλέπω σε προσκαλεσμένην πανδή-
 μως. Δοξάζεται ἡ Βασίλισσα νεάνις, καὶ ἐπιφανεστάταις
 συνθήκαις τοῖς Γάλλοις φιλιούται, καὶ τῶν ἐνοχλουμένων
 διοικήσεων ἀληθῆς μήτηρ γίγεται· τούτῳ ἐν τῷ ἡλιακῷ ἀριθ-
 μῷ τῆς χρυσοῦς δωδεκάδος ὁ χρόνος προγράφει, αὐτό τε
 σαφηνίζει, καὶ εὐδῆλον ποιεῖται. Εὐδαιμονοῦσαν σὲ βλέπω,
 ἀλλὰ συμφέρει ἐπιστρέψαι τῷ διαδόχῳ τὸ ὑπέρμεγα βασι-
 λειον ἐν τάχει. Ὡς ἱερὰ νεάνις τὸ ἀπωσθὲν βρέφος στραφή-
 σεται εἰς τὸν θρόνον εἰρηνικὸν, καὶ ἔνδοξον. Τοῦτο μὲν εἶναι
 βλέπω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Πολλωνία ἀνήσυχος, ἀποστατικαὶ υἱοί, ὄρω σε τῇ ἀγα-
 θεῖα χωλαίνουσιν. Ὁ ἀλαζὼν Βασιλεὺς ἐπισκιάζει σοί, καὶ

βλέπω ὅτι αἱ ἀμφισβητήσεις κατασπαράττουσι τὴν καρδίαν
 σου· ἀλλὰ μὴ φοβοῦ, ἔμφρων τις πατρίκιος ἀπὸ σοῦ, ἀπὸ
 τῆς Ρωτένικης ἐξουσίας ἀνελόμενος, καὶ εἰς τὸν θρόνον ἀνα-
 γόμενος καταπαύσει τὰς δυστυχίας, καὶ εὐδαίμονα καταστή-
 σει σε. Ὡ Πολωνία προσοίσει σοὶ γαλήνην, τῷ Γάλλῳ καὶ
 Βανδάλῳ καταλλάσσεται σε, καὶ τῷ Βορρούσῳ ὑπόσπονδος
 ἔσῃ. Ἡ ἐπερηρεισμένη σταθερὰ συνθήκη τῶν Ρωθόνων ποιή-
 σει σε ἀδάμαστον, καὶ ἔσῃ εὐδαίμων. Καιναὶ καταστάσεις,
 καιναὶ συμβάσεις ὀρθήσονται ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ κόλπῳ, ἡ
 θάλασσα καὶ ἡ γῆ συνεννοήσονται ὑπὲρ τῶν Γάλλων, αἱ
 μῦσαι τὴν νίκην ψάλλουσι. Ὁ Ἀγκουίνος ὁμοῦς ἤδη ἰδοῦ
 βιαστικῶς εἰς τὴν Γαλλικὴν διαδοχὴν ἐτοιμάζεται εἰσελθεῖν
 μεταξὺ τῶν τριῶν ἀδελφῶν φανήσονται αἱ τρεῖς μοναρχίαι
 μερισμέναι, καὶ εἰς κατοχὴν αὐτοῖς μένουσιν. Ὁ μονοσυλλα-
 βος χρυσοῦς ἀριθμὸς τὸν ὄρον διαλύει auveclauy ὀρθήσεται
 εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς, ἀκολουθεῖ τῶν Ἀγαρηῶν ὁ διαφθαρμὸς,
 ἔπειτα θριαμβεύει ἡ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. ἤκουσα μιᾶς
 λαμπρᾶς φωνῆς ἐξερχομένης ἀπὸ τῶν βουνῶν πρὸς τὰς δα-
 νουβικὰς ὄχθας, οὕτω λεγούσης: Ἐν πέντε καὶ πενήκοντα
 ἔστιν ἀπηγγελμένον τὸ τέλος τῶν θλίψεων deplenis, ἡ δὲ
 ἑβδόμη οὐκ ἔτι ἐξήριστος, οὐκ ἔτι ταλαίπωρος. Ἐπαναστρέ-
 φόμενοι εἰς τὸν τοῦ Αἰγίου κίλπον, ἐλεύσεσθε ἀγαλλόμενοι,
 ἔπειτα ἀπὸ τῶν πατρικῶν φωλεῶν ἐπάξω ὑμᾶς εἰς τὴν αὐ-
 τάρκειαν. Ἡ τριετής δυστυχία προσφέρει γαλήνην, καὶ ἐφ'
 ὑμᾶς τῶν προαπερασμένων θλίψεων τὴν κατάπαυσιν. Ὁ κα-
 ταφρονήσας τὴν κεφαλὴν ἡμῶν προνοήσει ὑπὲρ τοῦ ἰδίου κα-

καὶ, ἀλλ' ἢ μετάνωσις οὐ βοηθεῖ. Γιὰ ἀνθρώπου ἔνωσον τὸν πεντηκοστὸν πρῶτον τῷ τριακοστῷ τετάρτῳ, καὶ βλέψεις τὸν λογαριασμὸν τέλειον. Μὴ γένοιτο ὅτι τὸ τῶν Βυζαντινῶν πολυώδυνον καὶ κατατεθλιμμένον αἶμα συμπῆζαι. Ὁ ἄγγελος σὺν τῇ Μαρία καὶ Ἰωάννῃ, σὺν τῷ μεγάλῳ καὶ πρωτομάρτυρι, τῷ ὑπάρχοντι ἐξ ὑμῶν τῶν τροφίμων ἀφιερομένῳ, δίδουσι τὴν συνηγορίαν· αὐτὸς ναί, ναί εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ἀναθήσεται· ἢ τοῦ γεννήτορος πίστις καταφανίσει τὴν δυστυχίαν ἀπὸ τῶν Γάλλων καὶ Σαρματῶν εὐνοούμενος ὀφθήσεται εἰς τὸν κολοφῶνα τῶν ἀνταρκειῶν, τὸ ἀπολωλὸς εὐρεθήσεται, καὶ τὸ ἀποξενωθὲν ἀναληφθήσεται· ἔπειτα τῆς ζηλοφρονίως κατησχυμένης ὁ ἡγεμὼν μένει πληροφορημένος, εὐφρανθήσεται αὐτὸς ἐπὶ τῷ Θεῷ, καὶ θύματα εὐχαριστίας προσοίσει· ἔπειτα ἐν εἰρήνῃ, ἐντεύξεις ἀποδώσει ἐνώπιον τῶν τοῦ Θεοῦ φεβουμένων, καὶ ὡσπερ μόνῳ αὐτῷ ἀγαθῷ ἀκαταπαύστως αὐτὸς λατρεύσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς εἰσακούει. Καὶ ἰδοὺ εἰς υἱὸς ἀνθρώπου ἔκειτο τεθλιμμένος σὺν τέσσαρα νηπίοις, καὶ λυπούμενος ὠδύρετο, τρυγῶν περίλυπος ἐγγὺς ἐψάλλε τοὺς θρήνους τοῦ προφήτου· καὶ ἰδοὺ ὁ κύραξ τοῦ Ἡλιοῦ ἐκτεταμέναις πτέρυξιν ἔλαγεν οὐτῷ· τὸ τριακοστὸν τέταρτον ταχέως ἀπολήγει· Γιὰ ἀνθρώπου τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον καὶ δευτέρον σύναψον τῷ τριακοστῷ τετάρτῳ, ἔπειτα κατάλαβε τὴν ἐπὶ σέ, καὶ τοὺς σοὺς σταθερὰν εὐδαιμονίαν, ἣν ὁ ἐν ἀγίοις ἅγιος σοὶ προσέφερε. Καὶ ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὡσπερ ἐξ ὕπνου βαθείως ἀγει-

ρόμενος, δίδωσι πρὸς οὐρανὸν τὰς εὐχαριστίας· καὶ ἰδοὺ θεο-
 ρῶ αὐτὸν ἐπὶ λευκοῦ ἵππου καθήμενον, καὶ ξίφος κοπτερὸν ἐν
 τῇ χειρὶ κατέχοντα προπορεύεσθαι ἀπὸ πλείστων γεννεῶν
 καλῶς διατεταγμένων καὶ ἰδοὺ ἀνοίγεται δίθυρον, καὶ ἰδοὺ
 ἠκολουθεῖτο ὑπὸ τῆς τρυγῶνος, καὶ τῶν νεοσσῶν, καὶ μόνω
 αὐτοῦ πηδήματι εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ κήπου, καὶ
 ἰδοὺ προσπίπτει ἔμπροσθεν τῆς ἀνεγηγερμένης θείας εἰκό-
 νος, καὶ εὐχαριστεῖ. ἤκουσα μεγάλης φωνῆς παραλασσομέ-
 νης, ἣτις ἔλεγεν· ἰδοὺ οὕτως εὐλογεῖται ἄνθρωπος, ὁ φοβού-
 μενος τὸν Θεόν, ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθουῶσα, ἐξανθή-
 σει ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου, οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα
 ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Σὺ οὐκ ἀνθρώπου ἠλπισας
 ἐπὶ τὸν Θεόν, καὶ οὐ καταγελασθήσῃ, οὔτε κατασχυνθήσῃ
 εἰς τὸν αἰῶνα. Οὕτως ἔστω, καὶ οὕτως ἔσται ἀμήν. Ἡ ἀδη-
 μονία, αἱ ὀδύναι καὶ αἱ αἰγμκλωσίαι προσφέρουσιν ἐπὶ σοὶ
 γέρας εὐτυχῆς ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰς τὴν Ἄρκτον ἐφ' ὕψηλοῦ λόφου ἐφάνησαν τρεῖς ἐστίαί,
 καὶ ἰδοὺ εἶδον ὅτι ἀντεπολέμουν ἰσχυρῶς εἰς ἀφανισμόν ἐνὸς
 καταστάτου· καὶ ἰδοὺ ἤκουσα τὰ ἀκόλουθα λόγια εἰς Λατι-
 νικὸν ἰδίωμα· πλεῖστα μεγαλοπρεπῆ γρῆ ἰδεῖν· ἀλλὰ τὰ
 πρότερα τῆς ἐπιθυμίας παρεκτείναι οὐκ ἔξεστιν, ἐὰν ἐπιθυ-
 μῆς κέρδος ἔχειν, ἢ κτᾶσθαι· διότι ἐξ ἄνωθεν ἐπιβάλλει τὴν

τῆς καρδίας γνησιότητα, ἵνα ἡς περικαλῆς καὶ ἀμειψτος,
 πρὶν τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν ἐωβιὴν ἐπικαλέσαι τὴν ἄνωθεν σο-
 φίαν, ἵνα σὲ διδάξῃ εἰς τὴν τελειότητα. Ἐν Κυριακῇ ἡμέρᾳ
 ἑορτάσαι τὸ ἀξίωμα πρέπει, ἵνα μὴ υπερβαλλόντως δίκην
 ἀναθέματος ἀποτίσης. Ἐνθάδε ἔπαυσεν ἡ φωνή, καὶ ἰδοὺ ἐφά-
 νη εἰς μονόκερως, ὅστις ἔψαλλε τὴν κιθάραν, καὶ ἰδοὺ εἶδον
 γυναῖκα εὐγενῆ, ἐξηπλωμένην, γυμνὴν καὶ ἀναστενάζουσα
 ἔλεγεν οὕτως· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ Σατανᾶ καὶ εἰσακουσθήσῃ ἐν
 ἡμέρᾳ θλίψεως· καὶ ἰδοὺ νεανίας παρεπλητίαιε τῷ μονοκέ-
 ρῳ, θέλων ἀρπάσαι αὐτὸν μετὰ τῆς κιθάρας, ἀλλ' ἡ γυμνὴ
 γυνὴ εἶπεν αὐτῷ, νῦν οὐκ ἔτι τὸ πέρας ἐστίν. Ἴδοὺ ἐξηπα-
 τημένος ἀπὸ τῆς ἀλεκτροφωνίας, βλέπω σε πλοῖον προσπλέειν,
 καὶ ἀποπλέειν δυστυχῶς, εἰς τοῦπίσω λίαν βικίως ἐπίρχε-
 σαι, καὶ ἄθλιος ἔσῃ· φόνων, θανάτων, συμφορῶν αἴτιος ἔσῃ,
 καὶ μάτην ἐλπίζεις. Ὁ σαββατισμὸς ἐστὶν ἐναντίος τοῦ θεοῦ
 νόμου, σὺ τῶν σαββατισμῶν ὑπάρχεις θηλυδρίας· οὔτε σχεῖν
 δυνήσῃ, ὅπερ ζητεῖς συλλαβεῖν, πρὶν γένη τοῦ σαββατισμοῦ
 ἀποστάτης. Ἐὰν πληρώσης τῆ ἡλικία τὸ λέ. ἔτος, ἐπιστρέ-
 ψεις σχεδὸν πρὸς με δυστυχῆς νεανίσκα. Ναὶ, ναὶ τοῦ Τευτο-
 νικοῦ ἐξουσιαστοῦ τὸ Βασίλειον παύει ἀποτόμου ἀπογονῆς.
 Ὁ Γερμανικὸς Βασιλεὺς εἰς τὴν διαδοχὴν καθίσταται· ἀνα-
 σφύρεται ἡμῶς εἰς τοὺς οἰκείους αὐτοῦ λιμένας, καὶ τὸ Ἰβερ-
 νικὸν ἐλευθεροῦται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴν ἀγνώριστον ἠνωτίστην
 λέγουσαν· Γιὰ ἀνθρώπου, λάβε τὸ γραμματίον τοῦτο, καὶ φά-
 γε, καὶ ἔσῃ μακάριος καὶ συνετώτατος· ἔπειτα ὑπάγε, καὶ
 ἔμεσον αὐτὸ πλησίον τῶν ταβερῶν, ἧτοι καπηλῶν ἐπὶ τοὺς
 χορεύοντας ἐν ποτιλίῳ, καὶ ἀπὸ φορῶν, καὶ θεωρήσεις θαύ-

ματα. Καὶ ἰδοὺ ὑπήκουσα, καὶ εἶδον ὅτι παρήλιξ τις τυφλὸς ἔψαλλε, καὶ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια, « ἡ τῆς σεληνιακῆς, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἄρειος, καὶ τοῦ Ἑρμοῦ ὑπάρχει γ'. ἡ τοῦ Διὸς, ἥτις ἐστὶ πλησίον τῆς Ἀφροδίτης στρέφουσιν εἰς τὸν Κρόνον τὸ δρέπανον, ἵνα μὴ ὀρθῇ ὁ ἥλιος ἐπάνω τῆς Ρώμης. Τίς ἐξ ἡμῶν ὧ πιστοὶ μου προσέχει τὴν αὐγὴν; Τίς ἐπισπεύδει εἰς τὸν ὕμνον τῆς λευκομόρφου περιστέραις; Ναί, καὶ ὁ τυφλὸς ἔξει τὸ φῶς, καὶ ὁ λαμπρὸς βλέπων ἔσται τυφλός. Πρόσεχε υἱὲ ἀνθρώπου, πρόσεχε, διότι ᾧδε θήσομαι τέλος ἐπὶ τῶν ἐπιθυμιῶν σου. Καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ πενθικῶς ἐνδεδυμένη, τοῦ πανούργου ἐσπερικοῦ ὁδηγοῦ ἀνεξετάζεται, καὶ ἰδοὺ ξιφος καπτερόν ἐφοβέριζε τοὺς λαμβάνοντας τὸ πανάγιον μέγα ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, ἐν χριστολόγῳ ὑποκρίσει, καὶ ὑπὸ μορμουλικῆς τῆς ἀρετῆς ἐγκεκρυμένην ἔχοντας τὴν ἀσέβειαν οἱ μιαιφῶτατοι πολῖται τῆς Πενταπόλεως, κόλακες καὶ πλάνοι διεστραμμένοι. Καὶ ἰδοὺ ἔλεγέ μοι υἱὲ ἀνθρώπου βλέπεις; οὗτοι οἱ ἄρπαγες λύκοι, οὗτοι οἱ ἀχόρταστοι κύνες, πρὸ τοῦ σαββατινοῦ δημίου, καὶ πρὸ τοῦ ἐστεμμένου ἐν ἄδῃ τερατώδους κερβέρου ἀποτίσουςι τὴν ποινήν. Ἐπειτα γίνωσκε υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι οὗτος ὁ ἀνόσιος σατανικὸς τοῦ ἄδου σύλλογος, πρὶν μὲν ὁ τέταρτος αἰὼν, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Λ^{ου} ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, ὀλοκλήρως λήξῃ, ὡς θύματα περιαλγῆ, καὶ ἐσφαγμένα ζῶα ἀσπλάγγχως θανατωθήσονται, καὶ σὺν αὐταῖς, ἕτερα καινὴ τις παρομοία ἐθνικὴ φυλὴ ἐπὶ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον ἀπολέσει, τὸ ἀσεβὲς τοῦ διαβόλου σχολεῖον τὸ ἐν ἀνθρώποις φαινόμενον ὄσιον, ἰδοὺ μὲν παντελῶς ἀφανησθήσεται τό τε ὑπέρλαμπρον σύνταγμα

τῆς θείας Προνοίας διακυγάσει εἰς τὸν κόσμον, καὶ σχεδὸν μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ ἀφανισμοῦ τῶν ἀπεράντων ἀδίκων καὶ ἀρπάγων λύκων.

Πένητες ὑψώσατε τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν ψάλλατε τῷ μεγάλῳ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων δόξαν. Δεῦτε ὦ Γενεὰ εὐσεβῆς, ἀγαλλιᾶσθε ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα, καὶ τυμπάνοις ἐλατταῖς τε καὶ σάλπιγγίν· ὀξύνετε τὰ κύμβαλα ὑμῶν, ὀγκώσατε τὰ ὄργανα, ἐκφυσήσατε τὰς σύριγγας καὶ ἀκαύλους ὑμῶν, φθέγγασθε ἐν ἤχῳ τὰς λύρας ὑμῶν, προφθάσατε σκιρτήματα ἐν χορῷ νομίμῳ, χορεύσατε εὐσχημονες ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ἰσραὴλ, ὃν αἱ βλασφημίαι τῶν σαββατιστῶν, ἐν πολλαῖς ἑκατοσταῖς αἰώνων κατεμύλωναν. Ψάλλατε καὶ ὑμεῖς οἱ ἐφευρεταὶ τῶν διεστραμμένων αἰρέσεων ἐν Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀμήν.

Γιὰ ἀνθρώπου, ἰδοὺ τὸ τέλος τῆς ὀράσεώς σου, ἥτις ἐστὶν ἀγγελικὴ ἐπιφάνεια πεφυλαγμένη μόνοις τοῖς πιστοῖς οἱ ἀμολύντως, φυλάξαντες τὸν νόμον, ἐτίμησαν τὸ σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ. Ἰπαγε δούλε τοῦ Θεοῦ Ἀγαθάγγελε, καὶ γράψον ἐπὶ πίνακι ἅπαντα πιστῶς, καὶ φανέρωσον ὅλα τοῖς μεταγενεστέροις ἀμήν. Καὶ ἰδοὺ πλῆθος μέγα στρατιᾶς οὐρανίων πνευμάτων ἤγαγον δειναῖς σειραῖς τὸν δράκοντα, καὶ ἔρριψαν αὐτὸν ἐν τῷ ταρτάρῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, ψάλλοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αἰθέρι, καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἱ διάφοροι πόλεις τῆς Συνδρομῆς.

Ἀθῆναι	Ἀνδρούση	Τῆνος
Πειραιεὺς	Καρυτῆνη	Ἄνδρος
Ναύπλιον	Βόνιτσα	Κιά
Ἄργος	Μεσολόγγιον	Ψδρα
Κόρινθος	Ἀργίσιον	Πέτζες
Τρίκαλα	Καλλιδρόμη	Αἴγινα
Αἴγιον	Ἰπάτη	Ἐλευσίς
Π. Πάτραι	Λαμία	—
Καλάβρυτα	Ἀταλάντη	Κωνσταντινούπολις
Γαστούνη	Λεβαδία	Σμύρνη
Πύργος	Θῆβαι	Κασάνδρα
Τριφυλλία	Μέγαρα	Ἅγιον Ὄρος
Κυπαρισσία	Ἄμφισσα	Θεσσαλονίκη
Νεόκαστρον	Ναύπακτος	Βῶλος
Κορώνη	Χαλκίς	Ἀλαξάνδρεια
Μεθώνη	Σκόπελος	Γιάφρα
Καλάμαι	Σύρα	Κρήτη
Νησίον	Κύθνος	Ὀδυσσεὺς
Ἀρειούπολις	Σέριφος	Γαλάτς
Γύθειον	Μῆλος	Κέρκυρα
Μονεμβασία	Κίμηλος	Παζοί
Κυνουρία	Θῆρα	Λευκάς
Ἄστρος	Ἴος	Ἰθάκη
Παρασία	Σίφνος	Κεφαλληνία
Σπάρτη	Νάξος	Ζάκυνθος
Τριπολιτζά	Πάρος	Κύθηρα
Λεοντάρι	Ἀντίπαρος	Τριέστιον
Δημητζίανη	Μύκωνος	Διδόρνο

Τιπάρτα Δραχμ. IV